Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

16. února 2012*

„Kasační opravné prostředky — Antidumpingové clo — Nařízení (ES) č. 954/2006 — Dovoz určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 10 písm. i), čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7, čl. 18 odst. 3 a čl. 19 odst. 3 — Určení běžné hodnoty a zjištění újmy — Pojem ‚jediná hospodářská entita' — Právo na obhajobu — Nedostatečné odůvodnění"

Ve spojených věcech C-191/09 P a C-200/09 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podané dne 20. a 26. května 2009,

Rada Evropské unie, zastoupená J.-P. Hixem a B. Driessenem, jako zmocněnci, jakož i G. Berrischem, Rechtsanwalt,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube" ZAT, se sídlem v Nikopolu (Ukrajina),

Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nižnědněprovsky Tube-Rolling Plant VAT, se sídlem v Dněpropetrovsku (Ukrajina),

zastoupené P. Vander Schuerenem, advokátem, a N. Mizulinem, solicitor,

žalobkyně v prvním stupni,

Komise Evropských společenství, zastoupená H. van Vlietem a C. Clynem, jako zmocněnci,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

a

Komise Evropských společenství, zastoupená H. van Vlietem a C. Clynem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

* Jednací jazyk: angličtina.

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, se sídlem v Nikopolu (Ukrajina),

Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nižnědněprovsky Tube-Rolling Plant VAT, se sídlem v Dněpropetrovsku (Ukrajina),

zastoupené P. Vander Schuerenem, advokátem, a N. Mizulinem, solicitor,

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zastoupená J.-P. Hixem a B. Driessenem, jako zmocněnci, jakož i G. Berrischem, Rechtsanwalt,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (zpravodaj) a D. Šváby, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: R. Şereş, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. listopadu 2010,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. dubna 2011,

vydává tento

Rozsudek

1 Svými kasačními opravnými prostředky se Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství domáhají zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství (nyní Tribunálu) ze dne 10. března 2009, Interpipe Niko Tube ZAT a Interpipe NTRP v. Rada (T-249/06, Sb. rozh. s. II-383, dále jen „napadený rozsudek“), v rozsahu, v němž Tribunál zrušil článek 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mimo jiné z Ruska a Rumunska, a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mimo jiné z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny (Úř. věst. L 175, s. 4, dále jen „sporné nařízení“).

2 Svým vedlejším kasačním opravným prostředkem, podaným společně, společnosti Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT (dále jen „Niko Tube“) a Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nižnědněprovsky Tube-Rolling Plant VAT (dále jen „NTRP“) požadují rovněž zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, v němž tento rozsudek nezrušil sporné nařízení v plném rozsahu.

Právní rámec

3 Ustanovení upravující ukládání antidumpingových opatření Evropským společenstvím jsou obsažena v nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150, dále jen „základní nařízení“).

4 Článek 2 odst. 8 a 9 základního nařízení stanoví:

„8. Vývozní cena je skutečně zaplacená cena, nebo cena, kterou je třeba zaplatit, za výrobek prodaný za účelem vývozu ze země vývozu do Společenství.

9. Neexistuje-li vývozní cena, nebo se ukáže, že vývozní cena z důvodu obchodního spojení nebo dohody o vyrovnání mezi vývozcem a dovozcem nebo třetí stranou není spolehlivá, lze vývozní cenu spočítat na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislému kupci nebo, pokud výrobek není prodán nezávislému kupci, nebo není znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen, na jakémkoli jiném přiměřeném základě.

[…]“

5 Článek 2 odst. 10 tohoto nařízení stanoví pod názvem „Srovnání“ kritéria, na jejichž základě orgány Evropské unie provádějí spravedlivé srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. Tento článek především stanoví:

„Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodejů uskutečněných v co nejkratších časových intervalech, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Není-li srovnatelnost takto zjištěných běžných hodnot a vývozních cen uvedena, provedou se pokaždé náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a tím srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy u těchto činitelů.

[…]

i) *Provize*

Úprava se provede o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za dané prodeje. Termínem ‚provize‘ se rozumí obchodní přirážky obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

[…]“

6 Článek 3 uvedeného nařízení, který se týká zjišťování újmy, stanoví:

„[…]

2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum jak a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

3. V souvislosti s objemem dumpingových dovozů se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení dumpingových dovozů v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dumpingových dovozů na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingových dovozů nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[…]

5. Přezkum účinků dumpingových dovozů na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, rozsah skutečného dumpingového rozpětí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu [základního nařízení]. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.

[…]“

7 Článek 18 tohoto nařízení, nazvaný „Nedostatečná spolupráce“, stanoví zejména:

„1. Pokud účastník řízení odmítne umožnit přístup k nezbytným informacím nebo je neposkytne ve lhůtě stanovené tímto nařízením nebo pokud klade závažným způsobem překážky šetření, mohou prozatímní nebo konečná pozitivní nebo negativní zjištění vycházet z dostupných údajů. Pokud se zjistí, že účastník řízení předložil nepravdivé nebo zavádějící informace, nepřihlédne se k nim a bude se vycházet z dostupných údajů. Účastníci řízení by měli být zpraveni o důsledcích nedostatečné spolupráce.

[…]

3. Nejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédne, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

[…]“

8 Článek 19 odst. 3 základního nařízení zní následovně:

„Pokud se má za to, že požadavek na důvěrný způsob zacházení není odůvodněný a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani schválit její poskytnutí v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. […]“

9 Článek 20 tohoto nařízení s názvem „Poskytování informací“ stanoví:

„[…]

2. Strany uvedené v odstavci 1 mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření nebo zastavení šetření nebo řízení, aniž by bylo přijato nějaké opatření, přičemž se zvláštní pozornost věnuje informaci o skutečnostech a úvahách, které se liší od těch, jež byly použity při rozhodování o prozatímních opatřeních.

[…]

4. Konečné informace musí být poskytnuty písemně. Podávají se co nejdříve, obvykle nejpozději jeden měsíc před vydáním konečného rozhodnutí nebo před předložením návrhu Komise na přijetí konečných opatření podle článku 9, přičemž se řádně přihlédne k ochraně důvěrných informací. Pokud Komise nemůže sdělit některé skutečnosti nebo úvahy v tomto okamžiku, sdělí je co nejdříve. Poskytnutím informací není dotčeno jakékoli další rozhodnutí, které Komise nebo Rada případně přijmou, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností nebo úvah, musí být tyto informace nebo úvahy sděleny co nejdříve.

[…]“

Skutečnosti předcházející sporu

10 Body 5 až 20 napadeného rozsudku, uvedené níže, popisují skutkový rámec sporu:

„5 [Niko Tube a NTRP] jsou ukrajinskými společnostmi vyrábějícími bezešvé trubky a duté profily. [Niko Tube a NTRP] jsou propojeny se dvěma prodejními společnostmi: SPIG Interpipe [dále jen ‚SPIG‘], se sídlem na Ukrajině, a Sepco SA [dále jen ‚Sepco‘], se sídlem ve Švýcarsku.

6 V souladu s článkem 5 základního nařízení zahájila Komise v návaznosti na podnět, který podal dne 14. února 2005 Výbor na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé ocelové trubky, antidumpingové řízení týkající se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny. Komise rovněž v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení zahájila dva prozatímní přezkumy týkající se antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny. Oznámení o zahájení těchto řízení bylo zveřejněno dne 31. března 2005 (Úř. věst. C 77, s. 2).

7 Šetření dumpingu a z něho vyplývající újmy se týkalo období od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 (dále jen „období šetření“). Kontrola tendencí významných pro posouzení újmy zahrnovala období od 1. ledna 2001 do konce období šetření.

8 Vzhledem k vysokému počtu výrobců Společenství vybrala Komise v souladu s článkem 17 základního nařízení vzorek pěti výrobců Společenství pro potřeby šetření. Ve svém původním složení vzorek obsahoval těchto pět výrobců Společenství: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr

GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (dále jen ‚V & M Francie'), V & M Deutschland GmbH (dále jen ‚V & M Německo'). Jelikož se společnost Benteler Stahl/Rohr rozhodla nespolupracovat, nahradila ji Komise společností Rohrwerk Maxhütte GmbH.

9 Dopisy ze dne 6. června 2005 a 14. července 2005 zaslaly [Niko Tube a NTRP], jakož i [SPIG] a Sepco Komisi své odpovědi na antidumpingový dotazník. Inspekce na místě v areálech [společností Niko Tube a NTRP], jakož i [společnosti SPIG] byly provedeny ve dnech 17. listopadu 2005 a 26. listopadu 2005.

10 Dne 27. února 2006 zaslala Komise [společnostem Niko Tube a NTRP] první dokument o konečných informacích uvádějící podrobnosti o skutečnostech a důvodech, proč navrhla přijetí konečných antidumpingových opatření. Dopisem ze dne 22. března 2006 [Niko Tube a NTRP] oficiálně zpochybnily závěry Komise, jak byly uvedeny v prvním dokumentu o konečných informacích. Uvedly, že Komise nesprávně zahrnula údaje týkající se výrobků, které jimi nebyly vyrobeny, že Komise porovnávala běžnou hodnotu a vývozní cenu v rozdílných fázích obchodování, což je neslučitelné s čl. 2 odst. 10 prvním pododstavcem základního nařízení, a že tím, že ke společnosti Sepco přistupovala jako k dovozci a že definovala její vývozní cenu rekonstrukcí, Komise porušila čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

11 Dne 24. března 2006 bylo Komisí za přítomnosti [společností Niko Tube a NTRP] uspořádáno slyšení za účelem projednání otázky výpočtu dumpingového rozpětí, jakož i jejich nabídky cenového závazku. Dne 30. března 2006 se konalo další slyšení týkající se újmy.

12 Faxem ze dne 3. dubna 2006 zaslaly [Niko Tube a NTRP] Komisi žádost o informace týkající se spolupráce výrobního odvětví Společenství při šetření.

13 Dne 24. dubna 2006 vydala Komise druhý dokument o konečných informacích. V tomto dokumentu Komise zamítla žádost o vynětí určitých výrobků nevyrobených společnostmi [Niko Tube a NTRP] z výpočtu běžné hodnoty, totiž výrobků patřících do kontrolního čísla výrobků (dále jen „PCN") KE4. Úpravu prodejní ceny společnosti Sepco již neprovedla na základě čl. 2 odst. 9 základního nařízení, nýbrž podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Konečně v tomto dokumentu poskytla Komise informace týkající se spolupráce výrobního odvětví Společenství.

14 Faxem ze dne 26. dubna 2006 připomenuly [společnosti Niko Tube a NTRP] Komisi, že údaje poskytnuté v odpověď na antidumpingový dotazník a ověřené úředníky Komise ukazují, že duté profily určené pro jadernou energetiku spadající do PCN KE4 nejsou vyráběny jimi.

15 [Niko Tube a NTRP] předaly svá úplná vyjádření k druhému dokumentu o konečných informacích Komisi dopisem ze dne 4. května 2006.

16 Dopisem ze dne 30. května 2006 vysvětlila Komise [společnostem Niko Tube a NTRP] důvody, proč nepřijala jejich nabídku závazku předloženou dne 22. března 2006.

17 Dne 7. června 2006 Komise vydala a zveřejnila návrh nařízení Rady, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a z Chorvatska a Ukrajiny.

18 Faxem došlým [společnostem Niko Tube a NTRP] dne 26. června 2006 v 19 hodin šest minut odpověděla Komise na argumenty vznesené [společnostmi Niko Tube a NTRP] ve faxu ze dne 26. dubna 2006 a dopise ze dne 4. května 2006, kromě argumentu týkajícího se nedostatečné spolupráce výrobního odvětví Společenství. Dopisem zaslaným [Niko Tube a NTRP] dne 16. června 2006, který jim došel dne 27. června 2006, odpověděla Komise na komentáře [Niko Tube a NTRP] týkající se účasti výrobního odvětví Společenství na řízení.

19 Dne 27. června 2006 přijala Rada [sporné nařízení].

20 [Tímto nařízením] uložila Rada antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli žalobkyň ve výši 25,1 %“.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

11 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. září 2006 podaly společnosti Niko Tube a NTRP žalobu na neplatnost sporného nařízení.

12 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 1. prosince 2006 požádala Komise o povolení vedlejšího účastenství na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 16. ledna 2007 předseda pátého senátu Tribunálu toto vedlejší účastenství povolil. Dopisem ze dne 27. února 2007 sdělila Komise Tribunálu, že se vzdává předložení spisu vedlejšího účastníka, ale že se zúčastní jednání.

13 V rámci prvního žalobního důvodu podaného na podporu jejich žaloby na neplatnost společnosti Niko Tube a NTRP tvrdily, že se Rada tím, že pro účely výpočtu běžné hodnoty zohlednila údaje týkající se dutých profilů, které nevyrobily, dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila zásadu zákazu diskriminace.

14 Ve svém druhém žalobním důvodu společnosti Niko Tube a NTRP uvedly, že Rada tím, že při zjištění újmy vycházela z údajů týkajících se pěti výrobců z Unie, kteří byli vybráni jako součást vzorku, ačkoli tito výrobci plně a zcela nespolupracovali, porušila čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení a čl. 19 odst. 3 uvedeného nařízení a zásadu zákazu diskriminace.

15 V rámci třetího žalobního důvodu poukazovaly společnosti Niko Tube a NTRP na to, že z důvodu, že výrobci Unie, kteří byli vybráni jako součást vzorku, plně a zcela nespolupracovali, se úroveň podpory podnětu u výrobního odvětví Unie pohybovala pod regulačním minimem výrobců odpovídajícím 25 % výroby Unie. Rada tak podle žalobkyň porušila čl. 5 odst. 4 základního nařízení, když antidumpingové řízení neukončila.

16 V rámci čtvrtého žalobního důvodu uplatněného na podporu své žaloby společnosti Niko Tube a NTRP tvrdily, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení a jeho čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce, když na základě úpravy v rámci srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny od prodejní ceny společnosti Sepco odpočetla částku odpovídající provizi, kterou by obdržel obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize.

17 Ve svém pátém žalobním důvodu společnosti Niko Tube a NTRP uvedly, že podmínky zamítnutí jejich nabídky závazku představují ze strany Rady porušení zásady zákazu diskriminace.

18 Konečně pak pět částí šestého žalobního důvodu uplatněného společnostmi Niko Tube a NTRP vycházelo z porušení práva na obhajobu nebo povinnosti uvést odůvodnění, a to v rámci jejich argumentů týkajících se zohlednění dutých profilů, které žalobkyně nevyráběly, pro účely výpočtu běžné hodnoty, dále nedostatečné spolupráce odvětví Společenství, úpravy vývozní ceny uplatňované společností Sepco, zamítnutí jejich nabídky závazku a přístupu k prodejním nákladům, administrativním výdajům a dalším režijním nákladům společnosti SPIG.

19 Tribunál měl za to, že přezkum těchto šesti žalobních důvodů je třeba přeskupit podle skutečností, ke kterým se vztahují, takže podle odpovídajících názvů postupně přezkoumal výpočet běžné hodnoty, důsledky nezodpovězení dotazníku společnostmi propojenými s výrobci Unie, úpravu prodejní ceny společnosti Sepco, nabídku závazku společností Niko Tube a NTRP a přístup k prodejním nákladům, administrativním výdajům a dalším režijním nákladům společnosti SPIG.

20 Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl většinu žalobních důvodů a argumentů dovolávaných společnostmi Niko Tube a NTRP.

21 Tribunál však v bodech 177 až 190 napadeného rozsudku vyhověl –pokud jde o společnost NTRP – části čtvrtého žalobního důvodu vycházející ze zjevně nesprávného posouzení na straně Rady v rozsahu, v němž na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení provedla úpravu vývozní ceny uplatňované společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností NTRP.

22 V bodech 200 až 211 napadeného rozsudku Tribunál rovněž vyhověl části šestého žalobního důvodu vzneseného společnostmi Niko Tube a NTRP, vycházející z porušení jejich práv na obhajobu v souvislosti s úpravou provedenou Radou podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

23 V důsledku toho Tribunál zrušil článek 1 sporného nařízení v rozsahu, v němž antidumpingové clo, stanovené pro vývozy výrobků vyrobených společnostmi Niko Tube a NTRP do Společenství, přesahovalo clo, které by bylo použitelné, kdyby nebyla provedena úprava vývozní ceny z důvodu provize, když prodeje byly uskutečněny prostřednictvím propojeného obchodníka, společnosti Sepco. Ve zbývající části Tribunál žalobu podanou společnostmi Niko Tube a NTRP zamítl.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení

24 Dne 29. května 2009 podala Rada kanceláři Soudního dvora kasační opravný prostředek proti napadenému rozsudku. Tento kasační opravný prostředek byl zapsán do rejstříku pod číslem C-191/09 P.

25 Dne 27. května 2009 podala Komise kanceláři Soudního dvora kasační opravný prostředek proti napadenému rozsudku. Tento kasační opravný prostředek byl zapsán do rejstříku pod číslem C-200/09 P.

26 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 15. července 2009 byly věci C-191/09 P a C-200/09 P spojeny pro účely písemné i ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

27 Svým kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-191/09 P Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál zaprvé zrušil článek 1 sporného nařízení v rozsahu, v němž antidumpingové clo, stanovené pro vývozy výrobků vyrobených společnostmi Niko Tube a NTRP do Evropského společenství, přesahovalo clo, které by bylo použitelné, kdyby nebyla provedena úprava vývozní ceny z důvodu provize, když prodeje byly uskutečněny prostřednictvím propojené prodejní společnosti Sepco, a zadruhé rozhodl, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtvrtinu nákladů řízení vynaložených společnostmi Niko Tube a NTRP;

— zamítl v plném rozsahu žalobu na neplatnost podanou společnostmi Niko Tube a NTRP, a

— uložil společnostem Niko Tube a NTRP náhradu nákladů řízení včetně nákladů řízení vynaložených před Tribunálem.

28 Svým kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-200/09 P Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil bod 1 výroku napadeného rozsudku;

— zamítl v plném rozsahu žalobu na neplatnost podanou společnostmi Niko Tube a NTRP a

— uložil společnostem Niko Tube a NTRP náhradu nákladů řízení vynaložených Komisí v rámci tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

29 Ve svých kasačních odpovědích podaných ve věcech C-191/09 P a C-200/09 P společnosti Niko Tube a NTRP navrhují, aby Soudní dvůr:

— zamítl kasační opravné prostředky Rady a Komise jako částečně nepřípustné a každopádně jako neopodstatněné;

— potvrdil napadený rozsudek v rozsahu, v němž tím, že částečně vyhověl žalobě na neplatnost podané společnostmi Niko Tube a NTRP, zrušil sporné nařízení v rozsahu, v němž antidumpingové clo, stanovené pro vývozy výrobků vyrobených společnostmi Niko Tube a NTRP do Evropského společenství, přesahovalo clo, které by bylo použitelné, kdyby nebyla provedena úprava vývozní ceny z důvodu provize, když prodeje byly uskutečněny prostřednictvím propojené prodejní společnosti Sepco, a

— potvrdil náhradu nákladů řízení uloženou v napadeném rozsudku a uložil Radě a Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených před Soudním dvorem.

30 V rámci této kasační odpovědi podaly společnosti Niko Tube a NTRP ve věcech C-191/09 P a C-200/09 P vedlejší kasační opravný prostředek, v němž navrhují, aby Soudní dvůr:

— zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál nezrušil sporné nařízení v plném rozsahu a v němž rozhodl, že společnosti Niko Tube a NTRP ponesou tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených v prvním stupni;

— zrušil sporné nařízení v plném rozsahu a

— uložil Radě a Komisi náhradu nákladů řízení v obou stupních.

31 Ve své replice na uvedený vedlejší kasační opravný prostředek Rada navrhuje, aby Soudní dvůr ve věci C-191/09 P:

— zamítl vedlejší kasační opravný prostředek;

— podpůrně věc vrátil Tribunálu;

— podpůrněji zamítl žalobu a

— uložil společnostem Niko Tube a NTRP náhradu nákladů řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku.

32 Ve své replice na uvedený vedlejší kasační opravný prostředek Komise navrhuje, aby Soudní dvůr ve věci C-200/09 P:

— zamítl vedlejší kasační opravný prostředek;

— podpůrně věc vrátil Tribunálu a

— uložil společnostem Niko Tube a NTRP náhradu nákladů řízení.

K hlavním kasačním opravným prostředkům

33 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Rada uplatňuje sedm důvodů. První čtyři důvody se týkají úpravy provedené na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

34 Na podporu svého kasačního opravného prostředku Komise uplatňuje čtyři důvody, z nichž první tři jsou podobné prvním čtyřem důvodům Rady.

35 Z důvodu jejich podobnosti je tedy třeba první čtyři důvody Rady a první tři důvody Komise přezkoumat společně.

K prvnímu až čtvrtému důvodu hlavního kasačního opravného prostředku Rady a k prvnímu až třetímu důvodu hlavního kasačního opravného prostředku Komise

Argumentace účastnic řízení

36 V rámci svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku Rada tvrdí, že Tribunál pochybil, když v rámci čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení použil obdobně judikaturu vztahující se k pojmu „jediná hospodářská entita“. Tribunál podle názoru Rady rovněž nesprávně odkázal na tuto judikaturu k určení toho, zda unijní orgány prokázaly, že podmínky nezbytné k provedení této úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) tohoto nařízení byly splněny. Podle názoru Rady z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že se na určení běžné hodnoty, určení vývozní ceny a srovnání mezi nimi vztahují odlišná pravidla, která musí být použita v každém případě zvlášť. Rada se rovněž opírá o judikaturu Soudního dvora ke svému tvrzení, že se pojem „jediná hospodářská entita“ vztahuje výlučně na určité specifické situace týkající se výpočtu běžné hodnoty, přičemž Soudní dvůr především potvrdil, že v dotčených věcech orgány právem vypočetly běžnou hodnotu na základě prodejů uskutečněných propojenými společnostmi, příslušnými k těmto operacím na tuzemském trhu ve prospěch nezávislých kupců.

37 Rada zdůrazňuje, že se otázka v projednávaném případě týká nikoli určení vývozní ceny, ale úpravy provedené na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, tedy srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. Tribunál se podle názoru Rady omezil na prohlášení, že se judikatura k pojmu „jediná hospodářská jednotka“ obdobně použije na výpočet vývozní ceny, avšak poté použil tuto judikaturu k určení, za jakých podmínek lze rozhodnout o provedení úpravy na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) tohoto nařízení. Tím se podle názoru Rady dopustil dalšího nesprávného právního posouzení. Kromě toho Rada tvrdí, že Tribunál rovněž porušil povinnost odůvodnit své rozhodnutí, jelikož právně dostačujícím způsobem neodůvodnil toto analogické použití pojmu „jediná hospodářská entita“ na výpočet vývozní ceny.

38 V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku Rada uvádí, že Tribunál porušil pravidla týkající se důkazního břemene, které nesou unijní orgány, když provádějí úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, a že tedy při posouzení rozhodnutí těchto orgánů provést tuto úpravu použil nesprávnou normu pro přezkum. K odůvodnění provedení úpravy na základě tohoto ustanovení základního nařízení je podle názoru Rady nezbytný specifický činitel ovlivňující srovnatelnost cen. Rada uvádí, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že ten, kdo navrhuje zrušení antidumpingového opatření, musí prokázat, že orgány vycházely ve svých závěrech z chybných skutečností nebo že se dopustily zjevně nesprávného posouzení. V daném případě Tribunál takový přezkum podle tvrzení Rady neprovedl a nesprávně rozhodl, že skutečnosti obsažené ve faxu Komise ze dne 26. června 2006 neumožňují dospět k závěru, že měla být provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. V tomto ohledu nahradil Tribunál podle názoru Rady posouzení orgánů vlastním posouzením.

39 Ve třetím důvodu podaném na podporu svého kasačního opravného prostředku Rada uvádí, že v důsledku obou výše uvedených nesprávných právních posouzení Tribunál přezkoumal rozhodnutí unijních orgánů o provedení úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení ve světle nesprávného právního kritéria. Tribunál totiž podle názoru Rady zkoumal rozhodnutí orgánů pouze z hlediska tří skutečností uvedených ve faxu Komise ze dne 26. června 2006. Rada má za to, že Tribunál tím, že odkázal na judikaturu týkající se pojmu „jediná hospodářská entita", nesprávně odmítl její argument, že společnosti Niko Tube a NTRP uskutečňovaly v rámci Unie přímé prodeje. Rada rovněž tvrdí, že Tribunál chybně pochopil argument Komise týkající se účasti společnosti SPIG na vývozních činnostech společností Niko Tube a NTRP. Rada kromě toho tvrdí, že Tribunál neprávem použil judikaturu týkající se pojmu „jediná hospodářská entita" za účelem určení, zda propojení mezi společnostmi Sepco a NTRP vylučovalo možnost dospět k závěru, že společnost Sepco plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Konečně se pak měl Tribunál dopustit nesprávného právního posouzení, protože každou ze skutečností, na něž orgány poukázaly, posoudil izolovaně.

40 V rámci svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku Rada tvrdí, že Tribunál nesprávně rozhodl, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení tím, že použily čl. 2 odst. 10 první pododstavec základního nařízení na vývozní prodeje společností Niko Tube a NTRP z důvodu, že Rada provedla úpravu vývozní ceny společnosti Sepco v souvislosti s transakcemi týkajícími se dutých profilů vyráběných společností NTRP. Nesprávnými právními posouzeními Tribunálu týkajícími se výkladu a použití čl. 2 odst. 10 písm. i) tohoto nařízení jsou podle názoru Rady dotčeny rovněž závěry formulované v bodech 196 a 197 napadeného rozsudku.

41 Komise má za to, že se Tribunál dopustil dvou nesprávných právních posouzení, když pojem „jediná hospodářská entita", který se týká výpočtu běžné hodnoty, použil obdobně na určení vývozní ceny. Tribunál podle názoru Komise v první řadě nevysvětlil důvod, proč je pojem „jediná hospodářská entita" rovněž obdobně použitelný pro určení vývozní ceny. Podle tvrzení Komise z ustálené judikatury naopak vyplývá, že tento pojem byl stanoven s cílem zohlednit pro účely určení běžné hodnoty při výpočtu dumpingového rozpětí určité zvláštní situace na tuzemském trhu vývozců. Komise se zadruhé domnívá, že Tribunál v bodě 177 a násl. napadeného rozsudku rozhodl v rozporu s judikaturou, kterou citoval na podporu svého rozhodnutí. Z přezkoumání uvedené judikatury totiž vyplývá, že pojem „jediná hospodářská entita", který byl definován s cílem přesněji určit běžnou hodnotu výrobků prodávaných určitým subjektem na tuzemském trhu, nelze přenést na určení ceny výrobků prodávaných při vývozu stejným subjektem v případě, že vyváží podobné výrobky do Unie. Z ustálené judikatury Soudního dvora naopak vyplývá, že pokud vývozce prodává výrobek uvnitř Unie prostřednictvím prodejní dceřiné společnosti, stanoví se vývozní cena tak, že se zohlední první prodej nezávislému kupci, tak jako je tomu při určení běžné hodnoty. Na takto stanovenou vývozní cenu nicméně podle Komise mohou a musí být použity úpravy podle základního nařízení, aniž by však v této souvislosti orgánům vzniklo jakékoli zvláštní důkazní břemeno.

42 Pokud jde o druhý důvod vznesený Komisí na podporu svého kasačního opravného prostředku, který se týká důkazního břemene a mezí soudního přezkumu legality, k němuž je Tribunál příslušný, Komise tvrdí, že se Tribunál dopustil několika nesprávných právních posouzení. Tribunál podle jejího názoru požadoval od orgánů důkaz, který se poskytuje zvláště obtížně v oblasti otázek ochrany obchodu, v níž však mají širokou posuzovací pravomoc. Komise tvrdí, že Tribunál porušil pravidla týkající se důkazního břemene, když rozhodl, že je třeba ověřit „zda orgány předložily důkaz nebo alespoň indicie, že funkce společnosti Sepco nejsou funkcemi vnitřního prodejního oddělení, nýbrž že jsou obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize". Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že orgány jednaly správně, když vycházely z ceny fakturované společností Sepco prvnímu nezávislému kupujícímu v rámci Unie a poté na tuto cenu použily úpravy stanovené v čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Spíše než prokázat, tak jak to měl učinit k odůvodnění částečného zrušení uvedeného nařízení, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, Tribunál podle názoru Komise neprávem konstatoval, že z judikatury Soudního dvora týkající se pojmu „jediná hospodářská entita" vyplývá, že orgány musí nést obzvláště

silné důkazní břemeno, pokud musí použít úpravu na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Navíc rozhodnutí Tribunálu, že orgány nemohou provést dotčenou úpravu, je podle Komise neslučitelné s konstatováním učiněným v bodech 213 a 214 napadeného rozsudku, že fax Komise ze dne 26. června 2006 obsahuje podrobné důvody pro použití této úpravy.

43 Pokud jde o třetí důvod kasačního opravného prostředku Komise, směřující proti rozhodnutí Tribunálu, že orgány porušily čl. 2 odst. 10 první pododstavec základního nařízení, Komise má za to, že v předchozích dvou důvodech kasačního opravného prostředku prokázala, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že pokud jde o duté profily vyráběné společností NTRP, nebyla úprava vycházející z uvedeného článku provedena platným způsobem. Podle názoru Tribunálu je totiž úprava provedená podle uvedeného ustanovení způsobilá obnovit souměrnost mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. Tribunál měl přitom výslovně za to, že žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení je neoddělitelný od žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 2 odst. 10 písm. i) uvedeného nařízení. Komise tvrdí, že pokud by první dva důvody kasačního opravného prostředku byly prohlášeny za opodstatněné, vyplývalo by z toho, že úprava byla provedena správně, takže konstatováním, že Rada a Komise porušily čl. 2 odst. 10 první pododstavec základního nařízení, se Tribunál rovněž dopustil nesprávného právního posouzení a to podle názoru Komise tím spíše, že nepřezkoumal argument Rady, že vzhledem k tomu, že se společnost SPIG podílela jak na vnitrostátních prodejích, tak i prodejích vývozních, a že úprava zahrnovala pouze doplňkovou účast společnosti Sepco na vývozních prodejích, vytvořila operace souměrnost, nikoli nesouměrnost.

44 V odpovědi na tyto důvody kasačního opravného prostředku Rady a Komise společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku těchto orgánů, který je u obou jejich kasačních opravných prostředků společný a který se týká pojmu „jediná hospodářská entita“, je nepřípustný vzhledem k tomu, že ačkoli Rada i Komise měly příležitost napadnout relevanci tohoto pojmu pro účely použití úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, rozhodly se tak ve svých důvodech a v písemných tvrzeních předložených Tribunálu neučinit.

45 Podle tvrzení společností Niko Tube a NTRP se pojem „jediná hospodářská entita“ použije na určení vývozní ceny před úpravou provedenou podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení a po ní. Tribunál podle jejich názoru své rozhodnutí v tomto ohledu náležitě odůvodnil. Otázka existence kontroly a rozdělení si výrobních a prodejních činností, a tedy otázka existence jediné hospodářské entity je podle jejich tvrzení odlišnou otázkou, která vyvstává před a nezávisle na otázce konkrétního dopadu existence takové entity na výpočet běžné hodnoty a vývozní ceny před a po úpravách provedených podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se totiž pojem „jediná hospodářská entita“ omezuje na konstatování hospodářské skutečnosti, tedy na popis příslušných rolí a funkcí odlišných propojených entit. Jelikož Tribunál uznává, že určení běžné hodnoty a vývozní ceny se řídí odlišnými zvláštními pravidly, právem odkázal na „obdobné“ použití tohoto konceptu, podle kterého rozdělení činností v rámci jedné skupiny entit s odlišnou právní subjektivitou nebrání tomu, aby tyto entity tvořily jedinou hospodářskou jednotku. Tribunál podle názoru společností Niko Tube a NTRP pouze uznává, že všeobecně, ať se jedná o otázku stanovení vývozní ceny nebo běžné hodnoty, není možné ignorovat hospodářskou realitu.

46 Mimoto mají společnosti Niko Tube a NTRP za to, že skutečnost, že existence jediné hospodářské entity může mít odlišný dopad podle toho, zda se jedná o stanovení běžné hodnoty nebo vývozní ceny, nebrání širšímu použití ustálené judikatury Soudního dvora týkající se tohoto konceptu, který Soudní dvůr dosud uplatnil pouze v omezeném počtu věcí. Navíc podle názoru těchto společností ukládá čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení unijním orgánům, které pro účely určení vývozní ceny chtějí odečíst různé náklady, jako je marže obchodníka, které vynaložila prodejní společnost propojená s vyvážejícím výrobcem, aby odůvodnily toto rozhodnutí tím, že prokáží, že tato propojená společnost plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Pokud prodejní společnost tvoří jedinou hospodářskou entitu s vyvážejícím výrobcem a plní funkce vnitřního oddělení prodejů určených na vývoz, nic neumožňuje mít za to, že plní funkce obchodního zástupce

vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Podle tvrzení společností Niko Tube a NTRP je v této souvislosti nutno upřesnit funkce vykonávané propojenou prodejní společností a existenci její „kontroly“ ze strany vyvážejícího výrobce. Pokud totiž existuje taková kontrola a funkce propojené společnosti jsou funkcemi vnitřního oddělení prodejů určených na vývoz, existují zde vztahy v rámci jediné hospodářské entity, a nikoli vztah, který je podobný vztahu mezi příkazcem a obchodním zástupcem, takže žádný základ neumožňuje, aby orgány odpočetly marži obchodníka podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Konečně pak judikatura citovaná Radou a Komisí na podporu jejich důvodu kasačního opravného prostředku nebrání podle těchto společností tomu, aby pojem „jediná hospodářská entita“, používaný Soudním dvorem pro určení běžné hodnoty, byl rovněž použit v souvislosti s posouzením, zda funkce vykonávané obchodníkem jsou obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Ze skutečnosti, že unijní soudy používaly pojem „jediná hospodářská entita“ jen za účelem určení běžné hodnoty, nemůže vyplývat, že tento pojem nemůže být použit pro účely stanovení vývozní ceny. Společnosti Niko Tube a NTRP mají za to, že Soudnímu dvoru nebyl jednoduše dosud předložen přesný předmět tohoto sporu.

47 Společnosti Niko Tube a NTRP odpovídají společně na druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku Rady, který se shoduje s druhým důvodem kasačního opravného prostředku Komise. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že se Tribunál nedopustil nesprávného posouzení, pokud jde o uložení důkazního břemene orgánům, a že nepřekročil meze své přezkumné pravomoci, pokud jde o sporné nařízení. Co se týče třetího důvodu kasačního opravného prostředku, společnosti Niko Tube a NTRP se domnívají, že Tribunál při přezkumu rozhodnutí orgánů provést úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení nepoužil nesprávné právní kritérium. Tento článek výslovně stanoví, že orgán, který navrhuje provedení této úpravy, musí prokázat nebo alespoň předložit indicie směřující k prokázání, že obchodník ve skutečnosti vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. V této souvislosti uvádějí, že ačkoli orgány zpochybnily argumenty společností Niko Tube a NTRP, podle kterých byla společnost Sepco vnitřním oddělením prodejů určených na vývoz, však Rada a Komise nepředložily žádný relevantní důkaz na podporu tvrzení, že tato společnost jednala skutečně jako komisionář. Podle tvrzení společností Niko Tube a NTRP mají orgány ve skutečnosti za to, že postačí, aby jedna prodejní společnost, ať je jakkoli propojená či kontrolovaná vyvážejícím výrobcem, prodávala dotčený výrobek v Unii, k tomu, aby byl plným právem přijat závěr, že tato společnost vykonává funkce komisionáře. Takový závěr podle jejich názoru narušuje užitečný účinek čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

48 Podle společností Niko Tube a NTRP je zjevné, že Tribunál zohlednil a přezkoumal veškeré argumenty Rady a Komise i veškeré informace, které měl k dispozici, než dospěl k závěru, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, když nepředložily dostatečné indicie o tom, že společnost Sepco jednala jako obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize.

49 Pokud jde o čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku Rady a třetí důvod kasačního opravného prostředku Komise, mají společnosti Niko Tube a NTRP za to, že Tribunál dospěl oprávněně k závěru, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení tím, že použily čl. 2 odst. 10 první pododstavec základního nařízení. Úprava jako taková podle nich zachovala či vytvořila nesouměrnost, na niž Tribunál poukázal v bodě 195 napadeného rozsudku.

Závěry Soudního dvora

50 Podstatou sedmi důvodů kasačního opravného prostředku unijních orgánů je zpochybnění toho, že v bodech 177 až 179 napadeného rozsudku byla judikatura rozvinutá v oblasti výpočtu běžné hodnoty, týkající se pojmu „jediná hospodářská entita“, obdobně použita na úpravy vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení, jakož i pravidla o důkazním břemenu, uvedeného v bodě 180

napadeného rozsudku a použitého v jeho bodech 182 a násl., podle něhož uvedené orgány, pokud mají za to, že mají povinnost provést úpravu, musí předložit důkazy o existenci činitele, na jehož základě se úprava provádí.

51 V tomto ohledu je třeba nejprve připomenout, že určení běžné hodnoty a určení vývozní ceny se řídí odlišnými pravidly, a že proto prodejní náklady, administrativní výdaje a režijní náklady nemusejí být nezbytně v obou případech posuzovány stejným způsobem. V rámci úprav stanovených v čl. 2 odst. 10 základního nařízení je však možno zohlednit případné rozdíly mezi oběma hodnotami (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, Recueil, s. I-2069, body 63, 70 a 73, jakož i ze dne 10. března 1992, Minolta Camera v. Rada, C-178/87, Recueil, s. I-1577, bod 12).

52 V bodě 177 napadeného rozsudku Tribunál judikoval, že „podle ustálené judikatury týkající se výpočtu běžné hodnoty, avšak použitelné obdobně na výpočet vývozní ceny, nemůže sdílení výrobních a prodejních činností uvnitř skupiny tvořené společnostmi s odlišnou právní subjektivitou změnit nic na skutečnosti, že se jedná o jedinou hospodářskou entitu, která takto organizuje veškeré činnosti prováděné v jiných případech entitou, která je jediná rovněž z právního hlediska (viz obdobně rozsudky ze dne 5. října 1988, Brother Industries v. Rada, 250/85, Recueil, s. 5683, bod 16; ze dne 10. března 1992, Matsushita Electric v. Rada, C-175/87, Recueil, s. I-1409, bod 12, a ze dne 13. října 1993, Matsushita Electric Industrial v. Rada, C-104/90, Recueil, s. I-4981, bod 9)“.

53 Spor před Tribunálem se týkal úpravy vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. V této souvislosti vyplývá jak ze znění, tak i ze struktury čl. 2 odst. 10 tohoto nařízení, že úpravu vývozní ceny nebo běžné hodnoty lze provést pouze k zohlednění rozdílů u činitelů, které ovlivňují obě ceny, jako jsou provize, tedy rozdílů v provizích zaplacených za dotčené prodeje, a které tedy ovlivňují jejich srovnatelnost, za účelem zajištění, že srovnání bude provedeno na stejné obchodní úrovni. Otázka úpravy vývozní ceny v rámci použití čl. 2 odst. 10 základního nařízení tedy vyžaduje nejprve přezkum obchodního stadia, v němž byla vývozní cena stanovena.

54 V této souvislosti je třeba rovněž uvést, že nic ve znění článku 2 odst. 10 základního nařízení a především to, co uvádí jeho písm. i), není takové povahy, aby bránilo použití pojmu „jediná hospodářská entita“ na konečné určení vývozní ceny za účelem spravedlivého srovnání na základě tohoto článku. Jestliže tak výrobce distribuuje své výrobky určené na vývoz do Unie prostřednictvím společnosti s odlišnou právní subjektivitou, nad níž však vykonává hospodářskou kontrolu, nebrání žádný naléhavý důvod právního či hospodářského charakteru tomu, aby tyto dva subjekty mohly být uznány za „jedinou hospodářskou entitu“.

55 Je nesporné, že pojem „jediná hospodářská entita“ byl rozvinut pro účely určení běžné hodnoty. Tribunál v bodech 178 a 179 napadeného rozsudku právem uvedl specifické situace, v nichž je možné dospět k závěru, že existuje taková entita pro účely výpočtu běžné hodnoty. Z těchto úvah však nevyplývá, že lze uvedený pojem použít pouze na tuzemském trhu vyvážejících výrobců. Jestliže totiž výrobce distribuuje své výrobky určené na vývoz do Unie prostřednictvím společnosti s odlišnou právní subjektivitou, nad níž však vykonává hospodářskou kontrolu, požadavek zjištění odrážejícího hospodářskou realitu vztahů mezi tímto výrobcem a touto prodejní společností svědčí spíše pro použití pojmu „jediné hospodářské entity“ k výpočtu vývozní ceny.

56 Z výše uvedeného vyplývá, že pro účely určení vývozní ceny Tribunál právem obdobně použil judikaturu týkající se pojmu „jediná hospodářská entita“, který se v zásadě používá na výpočet běžné hodnoty.

57 Pokud jde o povinnost prokázat existenci činitele, na jehož základě se dotčená úprava vyžaduje nebo je prováděna, Tribunál v bodě 180 napadeného rozsudku uvedl, že „stejně jako účastník řízení, který podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení žádá o úpravy určené k dosažení srovnatelnosti běžné hodnoty a vývozní ceny pro určení dumpingového rozpětí, musí předložit důkaz, že je jeho žádost odůvodněná, musejí orgány vycházet, když považují za nezbytné provést úpravu, z důkazů nebo alespoň indicií, které umožňují prokázat existenci činitele, u něhož se úprava provádí, a určit její dopad na srovnatelnost cen“.

58 V této souvislosti je třeba připomenout, že v souladu s judikaturou Soudního dvora platí, že pokud účastník řízení žádá podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení o úpravy určené k dosažení srovnatelnosti běžné hodnoty a vývozní ceny pro určení dumpingového rozpětí, musí tento účastník předložit důkaz, že je jeho žádost odůvodněná (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. května 1987, Nachi Fujikoshi v. Rada, 255/84, Recueil, s. 1861, bod 33; Nippon Seiko v. Rada, 258/84, Recueil, s. 1923, bod 45, a Minebea v. Rada, 260/84, Recueil, s. 1975, bod 43).

59 Krom toho čl. 2 odst. 10 základního nařízení stanoví, že není-li srovnatelnost zjištěných běžných hodnot a vývozních cen uvedena, provedou se pokaždé náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a tím srovnatelnost cen.

60 V souladu s tím, co uvedl generální advokát v bodě 79 svého stanoviska, nesou za těchto podmínek důkazní břemeno toho, zda je třeba provést zvláštní úpravy stanovené v čl. 2 odst. 10 písm. a) až k) základního nařízení, jakékoli subjekty, které se jich zamýšlejí dovolávat.

61 Žádá-li tak výrobce o použití úpravy, a to zpravidla snížením běžné hodnoty nebo logicky zvýšením vývozních cen, je tento subjekt povinen uvést a prokázat, že podmínky pro provedení takové úpravy jsou splněny. Naopak, jak Tribunál právem rozhodl, domnívá-li se Rada a Komise, tak jako v projednávané věci, že je třeba použít úpravu snižující vývozní cenu z toho důvodu, že prodejní společnost propojená s výrobcem vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, jsou tyto orgány povinny předložit alespoň shodující se indicie, jež prokáží, že tato podmínka je splněna.

62 V bodě 184 napadeného rozsudku Tribunál konstatoval, že skutečnosti předložené Komisí k odůvodnění úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení nejsou dostatečně přesvědčivé, a nemohou tedy být považovány za indicie umožňující prokázat existenci činitele, u něhož je úprava provedena, a určit její dopad na srovnatelnost cen. Ve vztahu k tomuto rozhodnutí mají Rada a Komise za to, že Tribunál překročil meze přezkumu legality.

63 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že v oblasti společné obchodní politiky a konkrétně v oblasti obchodních ochranných opatření disponují unijní orgány z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat, širokou posuzovací pravomocí. Soudní přezkum takového posouzení musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění, na jejichž základě se napadená volba provádí, neexistence zjevně nesprávného posouzení tohoto skutkového stavu a neexistence zneužití pravomoci (viz rozsudek ze dne 27. září 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Sb. rozh. s. I-7723, body 40 a 41).

64 Je však třeba připomenout, že podle ustálené judikatury z článku 225 ES a čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora vyplývá, že jedině Tribunál je příslušný zaprvé zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a zadruhé tento skutkový stav posoudit. Pokud Tribunál zjistil nebo posoudil skutkový stav, je Soudní dvůr na základě článku 225 ES příslušný k výkonu přezkumu právní kvalifikace těchto skutkových okolností a právních důsledků, které z nich Tribunál vyvodil (viz rozsudek ze dne 3. září 2009, Moser Baer India v. Rada, C-535/06 P, Sb. rozh. s. I-7051, bod 31).

65 Soudní dvůr tak není příslušný ke zjišťování skutkového stavu, v zásadě ani k přezkoumávání důkazů, které Tribunál přijal na podporu tohoto skutkového stavu. Pokud totiž tyto důkazy byly řádně získány a byly dodrženy obecné právní zásady a procesní pravidla použitelná v oblasti důkazního břemene a provádění důkazů, přísluší pouze Tribunálu posoudit hodnotu, kterou je třeba přiznat důkazům, které mu byly předloženy. Takové posouzení tudíž nepředstavuje, s výhradou případu zkreslování těchto důkazů, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (viz výše uvedený rozsudek Moser Baer India v. Rada, bod 32).

66 Z bodů 184 až 190 napadeného rozsudku vyplývá, že v souladu s touto judikaturou Tribunál přezkoumal právní kvalifikaci situace společností Niko Tube a NTRP, kterou provedla Rada a Komise. V této souvislosti konstatoval, že tři skutečnosti uvedené ve faxu Komise ze dne 26. června 2006 nepředstavují indicie, které jsou způsobilé podpořit závěr těchto orgánů, že společnost Sepco splňovala podmínky umožňující provést úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, přinejmenším pokud jde o transakce týkající se dutých profilů vyráběných společností NTRP.

67 Za těchto podmínek neuložil Tribunál orgánům žádné zvláštní důkazní břemeno, s výjimkou prokázání toho, že podmínky pro provedení takové úpravy byly splněny.

68 Je třeba rovněž konstatovat, že tento přezkum ze strany Tribunálu, týkající se tří skutečností uvedených ve faxu Komise ze dne 26. června 2006 a rozhodných skutečností ze spisu, uvedených v bodě 188 napadeného rozsudku, určený k ověření toho, zda orgány poskytly důkaz o tom, že funkce společnosti Sepco byly obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, aby mohly provést dotyčnou úpravu, nepředstavoval nové posouzení skutkového stavu nahrazující posouzení orgánů. Takto provedený přezkum nezasáhl do široké posuzovací pravomoci orgánů v oblasti obchodní politiky, odůvodněné složitostí hospodářských, politických a právních situací, které musí posuzovat, ale omezil se na zjištění toho, zda tyto skutečnosti byly takové povahy, že mohly podpořit závěry, které orgány vyvodily.

69 Vzhledem k výše uvedenému musí být první až čtvrtý důvod hlavního kasačního opravného prostředku Rady a první až třetí důvod hlavního kasačního opravného prostředku Komise zamítnuty.

K pátému až sedmému důvodu hlavního kasačního opravného prostředku Rady a čtvrtému důvodu hlavního kasačního opravného prostředku Komise

Argumentace účastnic řízení

70 Rada vznáší proti napadenému rozsudku tři důvody kasačního opravného prostředku, jimiž zpochybňuje v něm uvedený závěr, že byla porušena práva společností Niko Tube a NTRP na obhajobu. V rámci svého pátého důvodu kasačního opravného prostředku Rada tvrdí, že výklad provedený Tribunálem týkající se požadavků na informování je příliš striktní. Otázka, zda je sdělení právního základu pro úpravu provedenou podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení dostatečné k tomu, aby vývozce mohl vykonat své právo na obhajobu, či zda je nutno poskytnout doplňující informace, nemůže být podle názoru tohoto orgánu řešena abstraktně, ale může být řešena pouze s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu. Tribunál měl proto podle názoru Rady posoudit, zda vzhledem ke specifickým okolnostem projednávaného případu bylo pouhé sdělení právního základu pro úpravu dostatečné či nikoli.

71 V rámci svého šestého důvodu kasačního opravného prostředku Rada tvrdí, že Tribunál nedodržel podmínky použití kritéria, z hlediska kterého posuzoval, zda v případě, že by nedošlo k opožděnému oznámení tří skutečností uvedených ve faxu Komise ze dne 26. června 2006, mohly mít společnosti Niko Tube a NTRP „šanci, byť jen omezenou, že by správní řízení vedlo k jinému výsledku“, jelikož toto kritérium umožňovalo určit, zda procesní pochybení mělo dopad na způsobilost těchto účastnic hájit své zájmy. Tribunál se podle názoru Rady dopustil nesprávného právního posouzení v rozsahu, v němž nepřezkoumal, zda byly společnosti Niko Tube a NTRP v důsledku tohoto opožděného oznámení skutečně zbaveny možnosti předložit argumenty nebo vyjádření, které mohly vést k jinému výsledku správního řízení. Rada tvrdí, že pokud by Tribunál dodržel podmínky použití tohoto hodnotícího kritéria, konstatoval by, že argumenty uplatňované společnostmi Niko Tube a NTRP jsou v podstatě totožné s argumenty předloženými v rámci řízení před Komisí před obdržením faxu Komise ze dne 26. června 2006.

72 V rámci svého sedmého důvodu kasačního opravného prostředku má Rada za to, že při posouzení skutečností, z nichž Tribunál vycházel v bodech 185 až 188 napadeného rozsudku ke svému konstatování, že došlo k porušení práv společností Niko Tube a NTRP na obhajobu, došlo k několika nesprávným právním posouzením, jak vyplývá z přezkumu prvních tří důvodů kasačního opravného prostředku. Závěr Tribunálu v bodě 209 napadeného rozsudku, že společnosti Niko Tube a NTRP „prokázaly, že by jim dřívější oznámení informací obsažených ve faxu [Komise] ze dne 26. června 2006 dávalo možnost totéž prokázat před přijetím [sporného] nařízení, a takto podpořit tvrzení, podle kterého Komise neměla žádný hmatatelný poznatek, který jí umožňoval provést spornou úpravu“, je tedy rovněž stižen nesprávným právním posouzením. Stejně tak si úvahy Tribunálu vzájemně odporují v tom smyslu, že konstatoval porušení práv na obhajobu, pokud jde o prodeje uskutečněné společnostmi Niko Tube a NTRP, přestože v bodech 188 a 189 napadeného rozsudku uvedl, že tyto společnosti neprokázaly, že společnost NTRP kontroluje společnost Sepco. Dřívější oznámení tří skutečností obsažených ve faxu Komise ze dne 26. června 2006 by tedy podle názoru Rady nedávalo společnostem Niko Tube a NTRP žádnou možnost dosažení jiného výsledku, pokud jde o prodeje uskutečněné společností NTRP prostřednictvím společnosti Sepco.

73 Komise má v rámci svého čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku za to, že Tribunál ke konstatování, že práva společností Niko Tube a NTRP na obhajobu byla porušena, použil příliš striktní a tedy neodůvodněná kritéria. Podle názoru Komise byly tyto společnosti plně informovány o konkrétních důvodech, pro které Komise zamýšlela provést dotčenou úpravu, takže jim bylo umožněno využít jejich práv na obhajobu. Komise tvrdí, že tyto společnosti ostatně formulovaly svá vyjádření týkající se uvedené úpravy v dopise ze dne 4. května 2006. Tribunál tak podle Komise zaměnil hmotněprávní otázku legality provedené úpravy s otázkou dodržení práv společností Niko Tube a NTRP na obhajobu. Skutečnost, že měl Tribunál za to, že úprava byla provedena protiprávně, podle názoru Komise neznamená, že pouze z důvodu této okolnosti došlo k porušení práv společností Niko Tube a NTRP na obhajobu. Z hlediska odůvodnění aktů Tribunál podle tvrzení Komise nerozlišoval mezi tím, co se požaduje od orgánů ve fázi přijetí konečného právního aktu, a tím, co je požadováno během správního řízení, které tomuto přijetí předchází. Ve fázi přijetí konečného právního aktu musí být konečné odůvodnění oznámeno jeho adresátům a musí dodržovat článek 253 ES. V předcházející fázi se podle tvrzení Komise požadavek omezuje na to, aby subjekty byly dostatečně informovány k tomu, aby mohly vykonávat svá práva na obhajobu. Komise se tedy domnívá, že z důvodu, že odůvodnění bylo ve fázi přijetí konečného právního aktu kompletnější, dospěl Tribunál neprávem k závěru, že informace sdělené před jeho přijetím nutně bránily dotčeným subjektům ve využití jejich práv na obhajobu.

74 Společnosti Niko Tube a NTRP zkoumají společně tři důvody kasačního opravného prostředku vznesené Radou, které odpovídají čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku Komise. Podle těchto účastnic řízení Tribunál právem rozhodl, že jejich práva na obhajobu byla porušena, jelikož jim mělo být umožněno, aby sdělily své stanovisko k existenci a relevanci všech tvrzených skutečností a okolností uváděných na podporu dotčené úpravy. Pokud jsou důvody pro toto rozhodnutí o úpravě oznámeny až na konci správního řízení, tedy v době, kdy se uvedené oznámení fakticky shoduje s ukončením řízení, není tento požadavek podle názoru uvedených společností splněn. Dodržení právní zásady být vyslechnut podle názoru těchto společností vyžaduje, aby zúčastněné podniky měly v průběhu správního řízení možnost sdělit své stanovisko k existenci a relevanci tvrzených skutečností a okolností a také k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení o existenci protiprávního jednání. Přezkum Tribunálu se podle názoru těchto společností musí týkat pouze faktických důkazů shromážděných v průběhu správního řízení, které vedly k přijetí opatření, jež je předmětem žaloby na neplatnost. Kdyby se přezkum Tribunálu týkal jiných skutkových okolností než těch, které byly shromážděny v průběhu správního řízení, znamenalo by to, že by společnosti Niko Tube a NTRP nemohly během řízení před Tribunálem plně uplatnit svá práva na obhajobu. Navíc kdyby společnost Niko Tube byla informována včas o kritériích, která orgány skutečně zohlednily ve svém hodnocení, mohla během správního řízení účinně zaměřit své argumenty na uvedená kritéria a tím ovlivnit jeho výsledek.

Závěry Soudního dvora

75 Tribunál vyhověl šestému žalobnímu důvodu společností Niko Tube a NTRP, vycházejícímu z porušení práv na obhajobu v rozsahu, v němž se týká úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, vzhledem k tomu, že kdyby Komise před přijetím sporného nařízení oznámila společnostem Niko Tube a NTRP informace obsažené ve svém faxu ze dne 26. června 2006, mohly tyto společnosti včas uvést argumenty, které nemohly předložit z důvodu, že Komise dotčené informace oznámila opožděně. Tyto společnosti tedy mohly lépe zajistit svou obhajobu a případně dovést správní řízení k jinému výsledku.

76 Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku právem připomněl judikaturu Soudního dvora týkající se dodržování práv na obhajobu účastníků řízení, vůči nimž je vedeno antidumpingové šetření. Podle této judikatury musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby užitečně vyjádřily své stanovisko k reálnosti a relevantnosti skutkových zjištění a dovolávaných okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení o existenci dumpingové praxe a z toho vzniklé újmy (rozsudek ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 17).

77 Je třeba zdůraznit, že dodržování práva na obhajobu má při antidumpingových šetřeních klíčový význam (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Al-Jubail Fertilizer v. Rada, body 15 až 17; obdobně rozsudky ze dne 21. září 2006, Technische Unie v. Komise, C-113/04 P, Sb. rozh. s. I-8831, bod 55 a ze dne 1. října 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, C-141/08 P, Sb. rozh. s. I-9147, bod 93).

78 Především je třeba připomenout, že z judikatury Soudního dvora vyplývá, že společnostem Niko Tube a NTRP nelze ukládat, aby prokázaly, že by rozhodnutí Komise bylo odlišné, ale pouze to, že taková hypotéza není zcela vyloučena, jelikož by tyto účastnice řízení byly mohly lépe zajistit svou obhajobu, kdyby nedošlo k procesnímu pochybení (viz výše uvedený rozsudek Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, bod 94 a citovaná judikatura).

79 Pochybení týkající se práv na obhajobu může vést nicméně ke zrušení sporného nařízení pouze tehdy, jestliže existuje možnost, že z důvodu tohoto pochybení by bylo mohlo správní řízení vést k jinému výsledku, čímž by tak došlo ke konkrétnímu zásahu do práv společností Niko Tube a NTRP na obhajobu (viz výše uvedený rozsudek Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, bod 107).

80 Ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že Tribunál v bodě 203 napadeného rozsudku správně konstatoval, že až ve druhém dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 byly společnosti Niko Tube a NTRP informovány o tom, že provedená úprava, co se týče prodejů do Společenství, na nichž se podílela společnost Sepco, byla učiněna podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, a nikoli podle čl. 2 odst. 9 tohoto nařízení, jak bylo uvedeno v prvním dokumentu o konečných informacích, a to aniž Komise ve druhém dokumentu, který následoval, odůvodnila, proč byl v projednávaném případě použitelný čl. 2 odst. 10 písm. i) uvedeného nařízení. Právě za těchto podmínek sdělily společnosti Niko Tube a NTRP dopisem ze dne 4. května 2006 Komisi, že měla prokázat, že činnosti společnosti Sepco byly obdobné činnostem obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

81 Tribunál přitom konstatoval, že až faxem ze dne 26. června 2006, tedy jeden den před přijetím sporného antidumpingového nařízení, Komise poprvé uvedla důvody, na základě kterých měla za to, že činnosti společnosti Sepco jsou obdobné činnostem obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, a že proto úprava provedená na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení byla opodstatněná. Toto konstatování není v projednávaném případě zpochybňováno.

82 Skutečnost, že Tribunál v bodě 209 napadeného rozsudku vychází ze svých závěrů učiněných v bodech 185 až 188 uvedeného rozsudku, podle kterých nemohly být tři skutečnosti z faxu Komise ze dne 26. června 2006 považovány za indicie umožňující prokázat jednak to, že společnost Sepco vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou

provize, jednak to, že společnosti Sepco a NTRP nepředstavují jedinou hospodářskou entitu, nemůže v této souvislosti zpochybnit faktické konstatování Tribunálu, že společnosti Niko Tube a NTRP byly poprvé informovány o odůvodnění týkajícím se právního základu dotčené úpravy pouze jeden den před přijetím sporného antidumpingového nařízení.

83 Jak bylo uvedeno v bodě 78 tohoto rozsudku, k tomu, aby bylo možné mít za to, že došlo k zásahu do práv na obhajobu, postačí prokázat, že kdyby nedošlo ke konstatovanému procesnímu pochybení, mohly společnosti Niko Tube a NTRP lépe zajistit svou obhajobu.

84 V projednávaném případě mohly přitom společnosti Niko Tube a NTRP předložit Tribunálu argumenty, které tento soud prohlásil za opodstatněné a na jejichž základě v bodech 190 a 243 napadeného rozsudku vyhověl části čtvrtého žalobního důvodu vzneseného těmito účastnicemi řízení v rámci jejich žaloby na neplatnost, vycházející z existence zjevného pochybení Rady při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, a z tohoto důvodu sporné nařízení částečně zrušil. Jak Tribunál správně uvedl v bodě 209 napadeného rozsudku, tato okolnost prokazuje, že by dřívější oznámení informací obsažených ve faxu Komise ze dne 26. června 2006 umožnilo společnostem Niko Tube a NTRP uplatnit u orgánů před přijetím sporného nařízení tytéž argumenty, jako byly ty, na jejichž základě přijal Tribunál rozhodnutí o zrušení, a podpořit tak tvrzení, podle kterého Komise neměla k dispozici žádný hmatatelný důvod, který by jí umožňoval provést spornou úpravu.

85 Je sice pravda, že Tribunál v bodech 185 až 190 napadeného rozsudku vyhověl výše uvedené části čtvrtého žalobního důvodu pouze, pokud jde o vztah mezi společnostmi Sepco a NTRP, a zamítl ji, pokud jde o vztah mezi společnostmi Sepco a Niko Tube. V případě dřívějšího oznámení dotčených informací ve fázi správního řízení by však příslušelo nikoli Tribunálu, nýbrž Radě a Komisi, aby posoudily jejich dopad na oba tyto vztahy, s přihlédnutím k argumentům předloženým od tohoto okamžiku společnostmi Niko Tube a NTRP. Navzdory vlastním konstatováním ve věci samé ve výše uvedených bodech 185 až 190 tak Tribunál mohl rozhodnout, aniž si protiřečil – když v bodech 210 a 211 napadeného rozsudku vyhověl šestému žalobnímu důvodu vznesenému společnostmi Niko Tube a NTRP v prvním stupni řízení –že kdyby nedošlo k pochybení, kterého se dopustila Komise, mohla nejen společnost NTRP, ale i společnost Niko Tube lépe zajistit svou obhajobu a případně dovést správní řízení k jinému výsledku.

86 Z výše uvedeného vyplývá, že společnosti Niko Tube a NTRP nebyly v žádné fázi správního řízení užitečně vyslechnuty ohledně důvodů, které měly v úmyslu uplatnit vůči zamýšlené úpravě.

87 Pátý až sedmý důvod kasačního opravného prostředku Rady a čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku Komise, které vznesly na podporu svých kasačních opravných prostředků, v nichž tvrdily, že práva společností Niko Tube a NTRP na obhajobu nebyla porušena, musí být tedy zamítnuty.

88 Hlavní kasační opravné prostředky musí být proto zamítnuty v plném rozsahu.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

89 Na podporu svého vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že Tribunál neprávem zamítl první, druhý a čtvrtý žalobní důvod, které vznesly v řízení v prvním stupni. Za tímto účelem společnosti Niko Tube a NTRP uplatňují tři důvody kasačního opravného prostředku. První z těchto důvodů směřuje proti rozhodnutí Tribunálu, podle kterého Rada neurčila běžnou hodnotu na základě zjevně nesprávného posouzení a při porušení zásady zákazu diskriminace v rozsahu, v němž tento orgán podle názoru společností Niko Tube a NTRP při výpočtu dumpingového rozpětí zohlednil výrobky, které tyto společnosti nevyrábějí. V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že majetková újma byla zjištěna v souladu s článkem 3

základního nařízení. Konečně pak třetí důvod kasačního opravného prostředku společností Niko Tube a NTRP směřuje proti rozhodnutí Tribunálu, podle kterého společnost Sepco jednala na účet společnosti Niko Tube jakožto obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize.

K prvnímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

90 První důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku vznesený společnostmi Niko Tube a NTRP je rozdělen do pěti částí. První z nich se týká porušení práva být vyslechnut. V rámci druhé části tyto společnosti tvrdí, že Tribunál překročil meze svého soudního přezkumu. Třetí část je založena na skutečnosti, že se Tribunál nevyjádřil k jednomu ze žalobních důvodů uplatněných společnostmi Niko Tube a NTRP. V rámci čtvrté části tohoto důvodu tyto účastnice řízení tvrdí, že se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení, pokud jde o povinnost náležité péče, která přísluší Komisi. Konečně pak podle páté části Tribunál zkreslil jasný smysl důkazů, které mu byly předloženy.

91 V rámci první části svého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil jejich práva na obhajobu, když potvrdil opodstatněnost rozhodnutí orgánů nevyloučit za účelem výpočtu dumpingového rozpětí duté profily určené pro jadernou energetiku, tedy výrobky, o kterých ve svých dokumentech tvrdily, že je nevyrábějí. Podle jejich názoru v tomto ohledu Tribunál neprávem zohlednil nové skutečnosti předložené Radou poprvé v rámci soudního řízení. Jak tedy společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí v rámci druhé části svého prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, překročil Tribunál meze své přezkumné pravomoci a dopustil se nesprávného právního posouzení, když připustil, aby byly projednány doplňující a nové skutečnosti, jakož i vysvětlení, předložené orgány.

92 K posledně uvedenému bodu společnosti Niko Tube a NTRP v rámci třetí části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku tvrdí, že tato vysvětlení a tvrzení uvedená Radou byla opožděná, jelikož nebyla součástí spisu ve správním řízení, a nemělo k nim být z tohoto důvodu přihlíženo, aby byla dodržena práva na obhajobu. Tribunál podle jejich tvrzení zaznamenal tento důvod ve zprávě k jednání, ale v napadeném rozsudku se jím nezabýval.

93 Společnosti Niko Tube a NTRP kromě toho v rámci čtvrté části svého prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál v bodech 52 a 53 napadeného rozsudku nesprávně rozhodl, že Komise prokázala veškerou řádnou péči požadovanou v rámci svého posouzení informací, které předložily v souvislosti s prodejem těchto dutých profilů určených pro jadernou energetiku. I když totiž orgány uvedly deset různých argumentů na podporu svého tvrzení, že splnily svou povinnost řádné péče, měl Tribunál za to, že pouze dva z nich mohou skutečně odůvodnit, že u nich nastaly „legitimní obavy“. Rozhodnutí Tribunálu, že orgány splnily svou povinnost řádné péče, přestože konstatoval, že pouze dva z deseti argumentů předložených orgány byly opodstatněné, není podle názoru společností Niko Tube a NTRP založeno na přiměřeném posouzení, a je tudíž chybné a proto neopodstatněné.

94 Konečně pak v rámci páté části svého prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, pokud jde o informace, které sdělily orgánům ohledně prodeje dutých profilů určených pro jadernou energetiku, že Tribunál měl chybně za to, že tyto informace, které byly poskytnuty v průběhu správního řízení, „mohly zmást úředníky Komise pověřené šetřením“, jelikož toto rozhodnutí Tribunálu bylo založeno na nepřípustných argumentech, které byly každopádně i chybné a neopodstatněné a které orgány předložily poprvé v řízení před Tribunálem. Tyto společnosti tvrdí, že za těchto podmínek byly závěry Tribunálu v bodě 53 napadeného rozsudku, že běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem a že Komise splnila svou povinnost posoudit pečlivě a nestranně všechny rozhodné skutečnosti projednávaného případu, zjevně nesprávné.

95 Co se týče těchto důvodů vedlejšího kasačního opravného prostředku, Rada a Komise tvrdí, že společnosti Niko Tube a NTRP neprokázaly existenci žádné z pěti vytýkaných skutečností uplatněných proti závěru Tribunálu uvedenému v napadeném rozsudku, podle něhož byla běžná hodnota určena přiměřeným způsobem. Podle názoru těchto orgánů musí být proto první důvod vznesený na podporu vedlejšího kasačního prostředku zamítnut.

Závěry Soudního dvora

96 Společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil jejich práva na obhajobu tím, že v bodech 47 až 55, 59 a 60 napadeného rozsudku zohlednil nové skutečnosti, a to nové odůvodnění předložené Radou a Komisí, proč odmítly vyloučit duté profily určené pro jadernou energetiku ze svého výpočtu běžné hodnoty, jakož i nové skutečnosti předložené na podporu tohoto nového odůvodnění, které nebyly oznámeny společnostem Niko Tube a NTRP v průběhu správního řízení.

97 V bodě 67 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že ač není nezbytné rozhodnout o základní povaze úvah týkajících se vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku, spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14 3P 197 2001, z výpočtu běžné hodnoty, na rozdíl od toho, co tvrdí společnosti Niko Tube a NTRP, jim dopisy, které skutečně obdržely dne 27. června 2006, tedy v den přijetí sporného nařízení, nebyl oznámen žádný nový skutkový poznatek nebo nové odůvodnění.

98 Společnosti Niko Tube a NTRP především tvrdí, že Rada a Komise v rámci správního řízení nezohlednily skutečnost, že duté profily určené pro jadernou energetiku neodpovídají dotčenému výrobku, tedy výrobku, jehož se týkala tvrzení o dumpingových praktikách. Jak uvádí společnosti Niko Tube a NTRP, tyto společnosti tento druh profilů nevyráběly. Kromě toho v žádném okamžiku správního řízení Rada a Komise netvrdily, že tento argument umožňuje vyvrátit nákupní seznam předložený společnostmi Niko Tube a NTRP. Podle těchto společností neobsahuje vyšetřovací spis žádnou zmínku o jejich nedostatečné spolupráci, pokud jde o identifikaci dodavatele, přesto však byla tato okolnost vytýkaná uvedenými orgány těmto společnostem uplatněna na podporu jejich rozhodnutí. Argument orgánů, že nebyly schopny ověřit správnost tvrzení, že duté profily určené pro jadernou energetiku nebyly vyráběny společnostmi Niko Tube a NTRP, z důvodu, že tato skutečnost vycházela z nových informací, však nelze přijmout, jelikož podle názoru společností Niko Tube a NTRP toto jejich tvrzení ve skutečnosti vycházelo z informací, které poskytly již dříve. V tomto ohledu společnosti Niko Tube a NTRP uvádějí, že samotný Tribunál v bodě 48 napadeného rozsudku rozhodl, že dotazník, který měla vyplnit společnost SPIG, se týkal pouze prodejů do Unie a že seznam „DMsales“ týkající se prodejů na ukrajinský trh byl poskytnut čistě dobrovolně.

99 Tribunál měl v tomto ohledu v bodech 45 a 46 napadeného rozsudku za to, že skutečnost, že seznamy prodejů společností Niko Tube a NTRP neobsahovaly duté profily vyráběné podle technické normy TU 14 3P 197 2001, byly pro Komisi náznakem toho, že uvedené duté profily určené pro jadernou energetiku neprodávaly, a to ani své propojené prodejní společnosti SPIG. Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku rovněž konstatoval, že seznamy výrobních nákladů společností Niko Tube a NTRP, nazvané „DMcop“ a „ECcop“, nezmiňovaly žádný z výrobků vyráběných podle technické normy TU 14 3P 197 2001. Tribunál z toho vyvodil, že tyto seznamy prokazovaly, že žádný z výrobků v něm uvedených nebyl vyráběn společnostmi Niko Tube a NTRP podle technické normy TU 14 3P 197 2001. Tribunál nicméně v bodech 47 a 48 napadeného rozsudku zdůraznil, že seznam prodejů na tuzemský trh, nazvaný „DMsales“, který společnost SPIG předložila v rámci své odpovědi na dotazník, který jí Komise zaslala, však odkazoval na šest transakcí týkajících se dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících pod číslo PCN KE4, vyráběných podle technické normy TU 14 3P 197 2001 a dodávaných pouze společností NTRP.

100 I když ze spisu předloženého Tribunálu vyplynulo, že těchto šest transakcí se ve skutečnosti týkalo pouze ukrajinského trhu, rozhodl Tribunál zaprvé v bodě 50 napadeného rozsudku, že Komise nicméně disponovala protichůdnými informacemi, nebo přinejmenším informacemi, jejichž platnost mohla být zpochybněna, a zadruhé v bodě 51 uvedeného rozsudku, že společnosti Niko Tube a NTRP nerozptýlily tuto pochybnost předložením důkazu, že se šest dotčených transakcí týkalo nákupů společnosti SPIG od nezávislého dodavatele.

101 První dvě části tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, týkající se porušení práv na obhajobu a překročení mezí soudního přezkumu ze strany Tribunálu, se zakládají na domněnce, podle které měl Tribunál za opožděně podané považovat důvody, které unijní orgány předložily na podporu zamítnutí žádosti společností Niko Tube a NTRP o vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 z výpočtu běžné hodnoty, jelikož tyto důvody byly poprvé předloženy před tímto soudem a nevyplývaly ze správního řízení.

102 V této souvislosti postačí uvést, jak učinil generální advokát v bodě 182 svého stanoviska, že z bodů 47 až 55, 59 a 60 napadeného rozsudku vyplývá, že se Tribunál za účelem přezkumu žalobních důvodů směřujících ke zrušení, jež vycházejí ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení zásady zákazu diskriminace, omezil na zohlednění skutečností vyplývajících z dokumentů vyměněných v průběhu správního řízení.

103 Tribunál konkrétně tím, že ověřoval, zda se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když zamítla žádost společností Niko Tube a NTRP o vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 z výpočtu běžné hodnoty a dumpingového rozpětí, z důvodu, že je nevyrábějí, především přezkoumal odůvodnění, na jehož základě bylo toto zamítnutí učiněno, zejména z hlediska skutkového kontextu, v němž bylo toto odůvodnění přijato. Tímto způsobem Tribunál zamítnutí uvedené žádosti pouze zasadil do jeho kontextu a poukázal při tom na skutečnost, že seznam dodavatelů a nákupů společnosti SPIG uváděl pouze jediného dodavatele dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících pod PCN KE4, a to společnost NTRP, což mohlo mít vliv na tvrzení, že společnosti Niko Tube a NTRP uvedené profily nevyráběly. Takový kontext a především okolnost uvedenou v bodě 50 napadeného rozsudku, podle které Komise měla kontradiktorní informace týkající se toho, že společnost NTRP vyrábí duté profily určené pro jadernou energetiku spadající do PCN KE4, nemohly společnosti Niko Tube a NTRP jistě ponechat nezohledněné. Tribunál totiž v bodě 51 napadeného rozsudku konstatoval, že tyto společnosti zaslaly Komisi písemnosti, které způsobily tuto nejasnost, tedy dokumenty předložené jako faktury, které se měly vztahovat k šesti transakcím týkajícím se dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících pod PCN KE4, jež byly nesprávně uvedeny v seznamu prodejů společnosti SPIG.

104 Z výše uvedeného vyplývá, že odpovědi Tribunálu na dva posuzované žalobní důvody, obsažené v předmětných bodech 47 až 55, 59 a 60 napadeného rozsudku, nevycházejí z důvodů, které byly předloženy unijními orgány opožděně.

105 Třetí část prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku vychází z toho, že Tribunál neodpověděl na žalobní důvod společností Niko Tube a NTRP, aby byla z diskuzí vyloučena vysvětlení a tvrzení Rady, obsažená v její žalobní odpovědi, a to z důvodů opožděnosti a pro účely dodržení práv těchto společností na obhajobu. Je nutno uvést, že z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že povinnost uvést odůvodnění Tribunálu neukládá, aby poskytl takové vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou ze všech úvah uvedených účastníky sporu, a odůvodnění tedy může být implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, pro které byla dotčená opatření přijata (viz rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Coop de France Bétail et Viande v. Komise, C-101/07P a C-110/07P, Sb. rozh. s. I-10193, bod 75).

106 Z výše uvedených úvah vyplývá, že je třeba mít za to, že Tribunál dotčený argument implicitně zamítl, jelikož tento soud z meritorního hlediska přezkoumal a zamítl žalobní důvody směřující ke zrušení vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a porušení zásady zákazu diskriminace, které se podle tvrzení samotných společností Niko Tube a NTRP zakládají na důvodech, které tyto společnosti označily za opožděné.

107 Pokud jde o čtvrtou část týkající se argumentu společností Niko Tube a NTRP, podle kterého se Tribunál dopustil zjevně nesprávného posouzení, když v bodě 55 napadeného rozsudku zamítl žalobní důvod, který tyto společnosti předložily ohledně povinnosti řádné péče, která přísluší orgánům, když mají určit běžnou hodnotu, společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že úkolem Tribunálu bylo posoudit, zda Komise vyhodnotila s požadovanou péčí, tedy rozumně, důkazy, kterými disponovala, a nikoli, zda způsob, jakým Komise hodnotila důkazy, byl koherentní.

108 V této souvislosti je třeba upřesnit, že otázka, zda Tribunál mohl na základě uvedených skutečností právem dospět k závěru, že orgány neporušily svou povinnost řádné péče ani povinnost uvést odůvodnění, představuje právní otázku, která podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (výše uvedený rozsudek Moser Baer India v. Rada, bod 34).

109 Nejprve je třeba v tomto ohledu uvést, že Tribunál nevyjmenoval seznam deseti faktorů, ale připomněl v bodech 33 až 37 napadeného rozsudku pět skupin důvodů, které vedly orgány k zamítnutí žádosti o vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku, spadajících pod PCN KE4 z výpočtu běžné hodnoty a dumpingového rozpětí.

110 Je sice pravda, že Tribunál v bodě 46 napadeného rozsudku uvedl, že společnosti Niko Tube a NTRP předložily důkazy, že nevyrábějí duté profily určené pro jadernou energetiku, spadající do PCN KE4. Tribunál však následně v bodech 47 a 48 napadeného rozsudku poukázal na to, že podle informací poskytnutých společností SPIG dodávala NTRP duté profily určené pro jadernou energetiku, spadající do PCN KE4, vyráběné podle technické normy TU 14 3P 197 2001. Navíc, na rozdíl od toho, co tvrdí společnosti Niko Tube a NTRP, Tribunál v bodě 48 napadeného rozsudku neposoudil jako „neopodstatněný“ argument, podle kterého společnost SPIG uvedla pouze společnost NTRP jako jediného dodavatele uvedených dutých profilů. Tribunál naopak rozhodl, že „SPIG se nedopustila žádného pochybení, když […] neuvedla jiného dodavatele než NTRP“ vzhledem k tomu, že dotčené duté profily byly podle všeho zpětně prodány na ukrajinský trh.

111 Dále pak nelze skutečnost, že se Tribunál konkrétně nevyslovil k některým faktorům uvedeným ve vedlejším kasačním opravném prostředku společností Niko Tube a NTRP, vykládat jako konstatovaní, že Tribunál tyto faktory považoval za „irelevantní“. Naopak, Tribunál se mohl na základě legitimních důvodů hospodárnosti řízení domnívat, že mu v kontextu přezkumu žalobního důvodu vycházejícího ze zjevně nesprávného posouzení, jehož prokázání bylo věcí žalobkyň v řízení v prvním stupni, nepříslušelo odpovědět na veškeré argumenty uvedené orgány na podporu jejich závěru, pokud některé z uvedených důvodů byly pro podpoření uvedeného závěru dostatečné.

112 Společnosti Niko Tube a NTRP ale samy připouštějí, že Tribunál konstatoval, že skutečnost, že nepředložily důkazy jasně prokazující, že dotčené duté profily byly zakoupeny u třetí nezávislé osoby, a nikoli u společnosti NTRP, a skutečnost, že Komise během inspekce na místě nevznesla otázku dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících pod PCN KE4, jelikož společnosti Niko Tube a NTRP dosud nepředložily žádost o vynětí uvedených profilů, spočívají na „legitimních obavách“. V podstatě na základě těchto dvou faktorů dospěl Tribunál k závěru, že se orgány nedopustily pochybení, když zamítly žádost společností Niko Tube a NTRP o vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku, spadajících pod PCN KE4 z výpočtu běžné hodnoty a dumpingového rozpětí. Argument, podle něhož společnosti Niko Tube a NTRP napadají toto posledně uvedené posouzení a pokoušejí se jej zpochybnit před Soudním dvorem, spadá do posouzení skutkového stavu, které nepatří do jeho pravomoci v rámci kasačního opravného prostředku.

113 Z výše uvedeného vyplývá, že i když Tribunál použil k odůvodnění svého závěru ve věci samé pouze dva faktory uplatňované unijními orgány, neznamená to, že tyto orgány zanedbaly pečlivé a nestranné posouzení veškerých skutečností, které jim byly sděleny během správního řízení.

114 Co se týče páté části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, vycházející z údajného zkreslení důkazů, a to v rozsahu, v němž společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že na rozdíl od toho, co Tribunál rozhodl v bodech 49 a 50 napadeného rozsudku, neobsahovala jejich odpověď na dotazník zaslaný Komisí rozporné údaje, je třeba nejprve uvést, že Tribunál až po přezkumu nejen samotných odpovědí společností Niko Tube a NTRP na tento dotazník, ale i odpovědí poskytnutých s nimi propojenou prodejní společností SPIG, v bodě 50 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise disponovala protichůdnými informacemi. Tento závěr Tribunálu se totiž opírá především o konstatování učiněné v bodech 47 a 48 napadeného rozsudku, podle něhož na základě informací předložených společností SPIG dodávala společnost NTRP duté profily určené pro jadernou energetiku spadající pod PCN KE4 a vyráběné podle technické normy TU 14 3P 197 2001. Tím tedy Tribunál nezkreslil odpovědi společností Niko Tube a NTRP na dotazník Komise.

115 Dále je tedy třeba s ohledem na předchozí úvahy konstatovat, že Tribunál nezkreslil ani důkazy ze spisu, když v bodě 52 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise postupovala s veškerou požadovanou řádnou péčí.

116 Pokud jde konečně o tvrzení společností Niko Tube a NTRP, které se týká závěru Tribunálu, obsaženého v bodě 51 napadeného rozsudku, podle něhož nepřeložení faktur, týkajících se nákupů společnosti SPIG, do angličtiny, představovalo pouze záminku pro rozhodnutí, že se společnosti Niko Tube a NTRP nesnažily rozptýlit pochybnosti Komise v souvislosti s protichůdnými odpověďmi, je třeba uvést, že tyto společnosti nereprodukovaly ani nepřipojily dotčené faktury ke svému vedlejšímu kasačnímu prostředku, aby prokázaly tvrzené zkreslení těchto dokumentů Tribunálem, ale omezily se pouze na to, že Soudní dvůr odkázaly na přílohu žalobní odpovědi Rady předloženou Tribunálu, která obsahovala kopii uvedených dokumentů.

117 Vzhledem k ustálené judikatuře Soudního dvora, podle níž musí tvrzené zkreslení skutkového stavu nebo důkazů zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudky ze dne 6. dubna 2006, General Motors v. Komise, C-551/03 P, Sb. rozh. s. I-3713, bod 54 a ze dne 7. června 2007, Wunenburger v. Komise, C-362/05 P, Sb. rozh. s I-4333, bod 67), postačí tyto okolnosti k zamítnutí této vytýkané skutečnosti.

Ke druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

118 Druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku je rozdělen do devíti částí. Tribunál se zaprvé dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zamítl druhý důvod vznesený v žalobě, když neposoudil, zda byl porušen čl. 3 odst. 2 základního nařízení, zadruhé se dopustil nesprávného právního posouzení při svém zhodnocení použití čl. 3 odst. 2 tohoto nařízení, zatřetí se dopustil nesprávného právního posouzení při použití čl. 18 odst. 3 uvedeného nařízení, začtvrté se dopustil nesprávného právního posouzení, když neposoudil všechna kritéria, která stanoví čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení, zapáté porušil právo být vyslechnut, zašesté překročil meze své přezkumné pravomoci, zasedmé neodůvodnil dostatečně své rozhodnutí a dopustil se zjevně nesprávného posouzení, zaosmé se nezabýval dodatečným důvodem, který vznesly společnosti Niko Tube a NTRP a zadeváté se dopustil nesprávného právního posouzení, když přezkoumával podmínky použití čl. 19 odst. 3 základního nařízení.

119 Na základě deváté části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl žalobní důvod vycházející z porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení.

Argumentace účastnic řízení

120 Ve své první části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP poukazují na to, že Tribunál neposoudil jejich žalobní důvod, v němž tvrdily, že orgány porušily čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Domnívají se, že zjištění existence újmy ve smyslu tohoto ustanovení bylo v projednávaném případě provedeno na základě neúplných důkazů vzhledem k nedostatečné spolupráci některých výrobních a distribučních společností, které z tohoto důvodu nebyly zahrnuty do reprezentativní diskuze dotyčného výrobního odvětví Unie, na jejímž základě orgány vyhodnotily majetkovou újmu. Z toho podle jejich názoru vyplývá, že správné použití čl. 3 odst. 2 základního nařízení mělo vést Tribunál ke konstatování, že za těchto okolností nemohla být majetková újma legálně zjištěna, vzhledem k chybějícím skutečným důkazům ve smyslu tohoto ustanovení. V této souvislosti tedy Tribunál porušil čl. 3 odst. 2 základního nařízení, když se omezil na posouzení souladu poskytnutých údajů s čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení za účelem určení, zda jsou tyto údaje rozhodné pro vyhodnocení újmy. Tribunál měl podle jejich názoru rozhodnout, že se orgány dopustily zjevně nesprávného posouzení, když zjišťovaly majetkovou újmu na základě údajů, které nezahrnovaly významnou část výrobního odvětví Unie, neboť kdyby Tribunál použil vhodné kritérium, konstatoval by, že část podniků dotyčného výrobního odvětví Unie, která nespolupracovala, představovala 12 % celkových prodejů dosažených uvedeným odvětvím.

121 Ve druhé části tohoto důvodu je uvedeno, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že výrobní společnost propojená se stěžujícími si výrobci není v zásadě povinna spolupracovat při šetření a že přezkum cen používaných mezi stěžovatelem a jeho propojeným obchodníkem postačí ke zjištění toho, zda výkon uvedeného obchodníka je rozhodný pro určení majetkové újmy a zda tedy tento obchodník musí podat samostatnou odpověď na dotazník. Podle názoru společností Niko Tube a NTRP analýza Tribunálu umožňuje unijnímu výrobci jednoduše si zvolit, jaké společnosti z jeho skupiny nebudou podnět podporovat a nemusejí tedy poskytnout údaje. V této souvislosti se tedy Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při svém zhodnocení použití čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

122 V rámci třetí části uvedeného důvodu společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v souvislosti s přezkumem legality použití čl. 18 odst. 3 základního nařízení ze strany Rady a Komise. Společnosti Niko Tube a NTRP mají za to, že k vyhodnocení toho, zda chybějící informace „neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů“ ve smyslu tohoto ustanovení, je nezbytné posoudit jednak účinek nedostatečné spolupráce propojených společností „v závislosti na výrobě a prodejích dotyčných výrobců Společenství vybraných do vzorku“ a jednak „celkový dosah nedostatečné spolupráce v závislosti na celkové výrobě a prodejích výrobního odvětví Společenství“. V projednávaném případě se Tribunál podle názoru společností Niko Tube a NTRP neprávem spokojil s posouzením relevance závěrů o majetkové újmě tím, že vycházel výlučně z rozsahu nedostatečné spolupráce jednotlivých propojených společností, ve vztahu k celkovým prodejům a výrobě výrobního odvětví Unie.

123 Ve čtvrté části tohoto důvodu společnosti Niko Tube a NTRP v podstatě uvádějí, že Tribunál náležitě neověřil, zda se měl použít čl. 18 odst. 3 základního nařízení, neboť neposoudil ve vztahu ke každé společnosti všechna čtyři kritéria obsažená v uvedeném článku. Navíc uvádějí, že když Tribunál ověřoval, zda v projednávaném případě byly splněny tyto čtyři požadavky, soustředil se pouze na dvě kritéria umožňující zjistit újmu, a to údaje o prodejích a v určitém rozsahu údaje o výrobě. Ustanovení týkající se újmy přitom podle těchto společností uvádějí patnáct indikátorů újmy, z nichž všechny musí být pro účely analýzy újmy zohledněny. Za těchto podmínek jsou závěry Tribunálu o spolupráci výrobců zahrnutých do vzorku a tedy závěry ohledně zjištění újmy ve sporném nařízení, tak jak jsou vyjádřeny v bodech 97 až 108 a 112 napadeného rozsudku, podle názoru společností Niko Tube a NTRP chybné.

124 Pátá část druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku uvádí, že Tribunál porušil práva společností Niko Tube a NTRP na obhajobu tím, že založil svůj rozsudek na skutečnostech a vysvětleních, které jim nebyly oznámeny v průběhu správního řízení a k nimž neměly možnost podat vyjádření, a že prohlásil za prokázané určité skutečnosti, jejichž existence nemohla být vyvozena z písemností ve spise, který mu byl předložen k posouzení.

125 Podle šesté části tohoto důvodu Tribunál překročil meze své přezkumné pravomoci. V projednávaném případě totiž Tribunál neprávem orgánům umožnil, aby předložily faktická prohlášení a dodatečná a nová vysvětlení, a poté provedl nový přezkum nově vytvořeného spisu.

126 V rámci sedmé části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP uvádějí, že Tribunál právně dostačujícím způsobem neodůvodnil své rozhodnutí, jelikož přiměřeně neodůvodnil, proč upřednostnil určité číselné údaje před jinými, a to především těmi, které předložily společnosti Niko Tube a NTRP.

127 Podle osmé části tohoto důvodu Tribunál neodpověděl na žalobní důvod společností Niko Tube a NTRP, podle něhož vysvětlení a tvrzení Rady, která jsou obsažena v žalobní odpovědi ke druhému důvodu vznesenému v žalobě, nebyla podložena vyšetřovacím spisem, takže tento orgán porušil jejich práva na obhajobu.

128 Podle deváté části uvedeného důvodu se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v rámci přezkumu legality použití čl. 19 odst. 3 základního nařízení. Tribunál totiž v bodech 101, 107 a 108 napadeného rozsudku neprávem konstatoval, že bez ohledu na to, že společnosti Productos Tubulares, Tenaris West Afrika a VMOG Spojené království neodpověděly na dotazník, který jim byl předložen Radou, nedopustila se Rada zjevně nesprávného posouzení. Tribunál navíc nepřezkoumal, zda nedůvěrný výtah obsahující důvěrné údaje poskytnuté společnostmi VMOG Německo, Acecsa a Almesa, jakož i jednotlivými společnostmi Dalmine, umožnily společnostem Niko Tube a NTRP v průběhu správního řízení „seznámit se dostatečně se základním obsahem“ dotčených údajů. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nerespektoval jasné a jednoznačné znění čl. 19 odst. 3 základního nařízení, ani nezkoumal, zda údaje o výrobě a prodejích jednotlivých výrobců, kteří nespolupracovali, jež byly Radou a Komisí protiprávně vyňaty z nedůvěrného spisu, mohly být ověřeny podle jiných vhodných zdrojů. Kdyby Tribunál takto postupoval, byl by totiž konstatoval, že neexistuje žádný vhodný zdroj známý společnostem Niko Tube a NTRP a že proto bylo nepřiměřené vycházet z nesprávně vybraných nedůvěrných údajů, jelikož z toho vyplýval přímý a neodůvodněný zásah do práv těchto společností na obhajobu. Kromě toho otázka, zda přiměřené zpřístupnění informací mohlo vést k odlišnému průběhu správního řízení, musí být posouzena z hlediska účastníka řízení, jehož právo na obhajobu bylo porušeno, a vzít při tom v úvahu, že uvedený účastník mohl předložit vyjádření k existenci nebo relevanci dotyčných informací, pokud by byly oznámeny tak, jak oznámeny být měly.

129 Podle názoru Rady společnosti Niko Tube a NTRP v první části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál nepřezkoumal jejich tvrzení založené na porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení. Rada uvádí, že Tribunál poté, co konstatoval, že orgány dodržely čl. 18 odst. 3 uvedeného nařízení, pokračoval ve své analýze a posuzoval, zda byl výpočet rozpětí újmy jako celek ovlivněn chybějícími odpověďmi na dotazník, který orgány zaslaly různým společnostem z tohoto výrobního odvětví Unie, a dospěl k zápornému závěru. Rada se tedy domnívá, že společnosti Niko Tube a NTRP nemohou tvrdit, že Tribunál omezil svůj přezkum na to, zda orgány dodržely čl. 18 odst. 3 základního nařízení, a že nezohlednil dopad chybějících odpovědí na dotazník ke zjištění újmy.

130 Rada kromě toho uvádí, že se orgány dotázaly všech výrobců Unie. Ačkoli však některé propojené společnosti nepředaly odpověď na dotazník, nemělo to podle jejího názoru dopad na údaje vztahující se ke každému výrobci Unie, ani na údaje týkající se výrobního odvětví Unie jako celku.

131 Rada má za to, že argument společností Niko Tube a NTRP, podle kterého nebylo zjištění majetkové újmy podloženo žádným skutečným důkazem a že faktický závěr Tribunálu byl chybný z důvodu chybějících informací o prodejích, které představovaly 10 % celkových prodejů výrobního odvětví Unie, je nepřípustný. Rada se domnívá, že společnosti Niko Tube a NTRP neprokazují, že Tribunál zjevně zkreslil důkazy, které měl k dispozici, jelikož tyto účastnice řízení právě neuvádějí ani důkazy, které byly údajně zkresleny, ani nesprávné posouzení, které k tomuto zkreslení mělo vést.

132 Rada upřesňuje, že pokud jde o druhou část druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společností Niko Tube a NTRP, Tribunál rozhodl, že jestliže určitá společnost podnět nepodporovala, „neměly být údaje, které se jí týkaly, v zásadě zohledněny v rámci analýzy situace výrobního odvětví Unie, ledaže by jejich nezohlednění tuto analýzu zkreslilo“. Podle názoru Rady tak společnosti Niko Tube a NTRP nesprávně tvrdí, že analýza Tribunálu umožní výrobci Unie jednoduše si vybrat, jaké společnosti z jeho skupiny „nepodpoří podnět a nemusejí poskytnout údaje“.

133 Na třetí část druhého důvodu Rada odpovídá, že tento článek přiznává unijním orgánům širokou posuzovací pravomoc a nevyžaduje od nich, aby pokaždé uvedly „účinek“ nebo „dosah“ nedostatečné spolupráce „v závislosti“ na prodejích a výrobě dotyčného výrobce, který byl vybrán do vzorku, nebo celého tohoto výrobního odvětví Unie.

134 Ke čtvrté části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku Rada připomíná, že odstavec 3 článku 18 základního nařízení nelze vykládat izolovaně, ale musí být vykládán ve spojení s jeho prvním odstavcem, který upravuje podmínky, za kterých nemusí orgány zohledňovat určité informace. Vzhledem k závěru Tribunálu, podle něhož se chybějící informace týkaly nanejvýš 10 % celkových prodejů výrobního odvětví Unie, a že sazba antidumpingového cla vycházela z dumpingového rozpětí, které bylo značně nižší než rozpětí újmy, Rada tvrdí, že Tribunál právem rozhodl, že se tento orgán nedopustil žádného zjevně nesprávného posouzení, když měl za to, že chybějící informace nezkreslily zjištění újmy a že neporušila čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení.

135 V odpovědi na pátou část druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku Rada uvádí, že tato tvrzení jsou založena na tom, že společnosti Niko Tube a NTRP chybně pochopily vztah mezi správním šetřením a soudním přezkumem. Kromě toho jsou všechny skutečnosti a vysvětlení uvedené v bodě 158 vedlejšího kasačního opravného prostředku podle názoru Rady založeny na důkazech shromážděných v průběhu správního šetření. Konečně pak Rada uvádí, že tvrzení o údajně nedostatečném informování při šetření již bylo posuzováno a zamítnuto Tribunálem a společnost Niko Tube, jakož i NTRP nepoukázaly na žádné nesprávné právní posouzení, které by mělo vliv na tento závěr. Tyto společnosti totiž podle názoru Rady ve skutečnosti zpochybňují faktické závěry Tribunálu, což znamená, že musejí prokázat, že Tribunál zkreslil důkazy, které měl k dispozici, a tudíž přesně označit důkazy, které byly údajně zkresleny. Tvrzení obsažená v bodě 189 vedlejšího kasačního opravného prostředku nebyla podpořena žádným důkazem, a jsou tedy podle názoru Rady nepřípustná.

136 Rada má za to, že šestá část, podle které Tribunál překročil své pravomoci, když vybočil z mezí soudního přezkumu, odpovídá druhé části prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku a je rovněž nepřípustná.

137 Rada uplatňuje nepřípustnost sedmé části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společností Niko Tube a NTRP, v jejímž rámci poukazují na to, že Tribunál nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek a dopustil se nesprávného posouzení, které vycházelo z toho, že argumentace předložená v rámci této sedmé části nepostačuje k dosažení stupně přesnosti vyžadovaného v rámci kasačního opravného prostředku a že vzhledem k tomu, že společnosti Niko Tube a NTRP zpochybňují skutkové úvahy Tribunálu, musejí prokázat, že tento soud zkreslil důkazy, které měl k dispozici, a v důsledku toho upřesnit ty důkazy, které byly údajně zkresleny. Navíc Tribunál není podle názoru Rady povinen odpovědět na každý z argumentů předložených účastníky v průběhu řízení, především pokud je argument implicitně zamítnut jeho závěry.

138 Vůči výtce, kterou vznesly společnosti Niko Tube a NTRP v rámci osmé části jejich druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, podle které Tribunál nerozhodl o dodatečném žalobním důvodu, který předložily, Rada namítá, že i když takový důvod nebyl vznesen, Tribunál nicméně přezkoumal, zda v této souvislosti nedošlo k porušení práv společností Niko Tube a NTRP na obhajobu a dospěl právem k závěru, že tomu tak nebylo.

139 Konečně pak Rada tvrdí, že argumenty rozvinuté společnostmi Niko Tube a NTRP v rámci deváté části jejich důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, podle kterých se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení v rámci svého přezkumu legality použití čl. 19 odst. 3 základního nařízení, jsou částečně nepřípustné a každopádně neopodstatněné. Rada uvádí, že závěry obsažené v bodech 101, 107 a 108 napadeného rozsudku nejsou chybné a konkrétně se nezakládají na opožděném odůvodnění a opožděných důkazech. Argument, podle něhož Tribunál neanalyzoval, zda nedůvěrné výtahy odpovědí několika společností na dotazník byly dostatečné, představuje podle Rady nový důvod, který je tedy nepřípustný.

140 Podle názoru Rady je tvrzení, že Tribunál porušil čl. 19 odst. 3 základního nařízení, nepřípustné, neboť společnosti Niko Tube a NTRP jasně nekonkretizují části napadeného rozsudku, které zpochybňují. Rada má za to, že každopádně je právně chybná působnost čl. 19 odst. 3 základního nařízení, tak jak je vykládána těmito účastnicemi řízení. Výraz „není třeba přihlížet“ podle názoru Rady jasně znamená, že se nevyžaduje, aby orgány nepřihlížely k informacím, pro které nebyl předložen údaj o jejich důvěrnosti, nebo informacím, u nichž nebyla žádost o důvěrné zacházení považována za odůvodněnou. Orgány naopak podle Rady disponují v této souvislosti širokou posuzovací pravomocí. Rada má za to, že účastník řízení může požadovat zrušení antidumpingového opatření z důvodu, že Komise zohlednila důvěrné informace, pouze pokud může prokázat, že toto zohlednění vedlo k porušení jeho práva na obhajobu.

141 Poslední argument, že v rámci této části Tribunál chybně použil kritérium, podle kterého mu přísluší rozhodnout, zda zpřístupnění informací mohlo vést k rozdílnému výsledku, je podle názoru Rady neopodstatněný. Rada má za to, že procesní pochybení může vést ke zrušení opatření pouze tehdy, existuje-li možnost, že kdyby k tomuto pochybení nedošlo, mohlo vést správní řízení k jinému výsledku, takže toto pochybení tedy skutečně zasáhlo do práva stěžovatele na obhajobu. V této souvislosti tedy nepostačuje, že společnosti Niko Tube a NTRP v projednávaném případě abstraktně a obecně prohlašují, že mohly předložit nové argumenty, kdyby tyto výtahy obdržely během správního šetření.

142 Komise podporuje stanovisko Rady. Především v rámci první části druhého důvodu vzneseného společnostmi Niko Tube a NTRP ohledně údajného zamítnutí přezkoumat porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení Komise tvrdí, že Tribunál neomezil svůj přezkum na soulad sporného nařízení s čl. 18 odst. 3 základního nařízení. Podle názoru Komise Tribunál zohlednil dopad spojený s chybějícími odpověďmi na dotazník ze strany propojených společností ohledně zjištění újmy. Navíc, i když společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že skutečnost, že některé propojené společnosti neodpověděly na dotazník, měla za následek vyloučení „významné části“ tohoto výrobního odvětví Unie z posouzení újmy, má Komise za to, že tato okolnost neměla dopad na údaje týkající se jednotlivých výrobců, ani na údaje týkající se celého tohoto výrobního odvětví Unie. Kromě toho argument, podle něhož Tribunál nepoužil správné kritérium, protože nezohlednil chybějící údaje týkající se 12 % prodejů výrobního odvětví Unie, je podle názoru Komise nepřípustný. Společnosti Niko Tube a NTRP údajně neprokázaly, že Tribunál zjevně zkreslil předložené důkazy, a neprokázaly ani nesprávné posouzení, které k tomuto údajnému zkreslení vedlo. Rozlišování mezi „výrobním odvětvím Společenství“ a „stěžujícími si výrobci Společenství“ je kromě toho podle názoru Komise neopodstatněné, jelikož výraz „výrobní odvětví Společenství“ odkazuje na výrobní odvětví Společenství, tak jak je definováno v bodě 140 sporného nařízení, tedy na stěžující si výrobce Společenství.

143 Komise připomíná, že v rámci třetí části druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že za účelem vyhodnocení, zda chybějící informace „neztěžují neúměrně zjištění přiměřeně správných závěrů“ ve smyslu čl. 18 odst. 3 základního nařízení, je nezbytné

přezkoumat dva body, a to jednak účinek odmítnutí propojených společností spolupracovat „v závislosti na výrobě a prodejích propojeného výrobce Společenství, který byl zahrnut do vzorku“, a jednak „celkový rozsah nespolupráce v závislosti na celkové výrobě a celkových prodejích výrobního odvětví Společenství“. Podle názoru Komise přiznává čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení orgánům širokou posuzovací pravomoc při hodnocení otázky, zda jim neúplné informace přesto umožňují dospět k přiměřeně správnému závěru. Společnosti Niko Tube a NTRP nevysvětlují, proč měl v projednávaném případě Tribunál posuzovat chybějící informace v závislosti na celkové výrobě a celkových prodejích tohoto výrobního odvětví Unie. Jejich jediným argumentem, proč je třeba porovnávat chybějící údaje s objemem prodejů a výroby propojeného výrobce, je to, že Tribunál provedl takové srovnání pouze u společnosti Acecsa. To však podle názoru Komise neznamená, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když neprovedl stejnou analýzu u ostatních společností.

144 Komise se domnívá, že čtvrtá část druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, týkající se údajného odmítnutí přezkoumat všechna kritéria uvedená v čl. 18 odst. 3 základního nařízení, není opodstatněná. Společnosti Niko Tube a NTRP podle jejího názoru neprokázaly, že čl. 18 odst. 3 tohoto nařízení ukládá orgánům povinnost odmítnout neúplné informace, jestliže společnost nejednala podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Co se týče dopadu chybějících informací na zjištění újmy, společnosti Niko Tube a NTRP podle názoru Komise neprokázaly, že chybějící informace měly dopad na jiné faktory rozhodné pro újmu, takže zjištění újmy ze strany orgánů bylo stiženo vadami. Komise především připomíná, že údaje týkající se společnosti VMOG Německo byly obsaženy v odpovědi na dotazník společnosti V & M Německo.

Závěry Soudního dvora

145 Druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku se týká odůvodnění napadeného rozsudku, které se vztahuje k následkům nezodpovězení dotazníku zaslaného Komisí společnostem propojeným s výrobci Unie. Je rozdělen do devíti částí. Osm z těchto částí směřuje proti bodům 88 až 112 napadeného rozsudku, tedy proti odůvodnění tohoto rozsudku pod názvem „porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení“. Devátá část směřuje proti tomu, jak Tribunál přezkoumal porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení v bodech 130 až 135 napadeného rozsudku.

146 Osm částí druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku vycházejících z nesprávných právních posouzení, jimiž byl stižen přezkum žalobního důvodu společností Niko Tube a NTRP vycházejícího z porušení čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení a týkajícího se zjištění existence majetkové újmy, je třeba přezkoumat společně.

147 Je třeba připomenout, že v projednávaném případě byla sazba antidumpingového cla uloženého společnostem Niko Tube a NTRP určena v závislosti na jejich dumpingovém rozpětí, tedy 25,7 %, a nikoli na rozpětí újmy ve výši 57 % vzhledem k tomu, že čl. 9 odst. 4 základního nařízení stanoví pravidlo nižšího cla a že uvedené rozpětí újmy bylo vyšší než dumpingové rozpětí. V bodě 111 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že i kdyby rozpětí újmy vycházelo z převodních cen používaných výrobci Unie vůči společnostem VMOG Spojené království a Productos Tubulares, jakož i společnostem propojeným se společností Dalmine, představovaly by prodeje těmto společnostem nanejvýš 10 % celkových prodejů tohoto výrobního odvětví Unie. Podle názoru Tribunálu bylo tedy k tomu, aby rozpětí újmy dosáhlo úrovně nižší než úroveň dumpingového rozpětí, nezbytné, aby prodejní ceny používané těmito propojenými společnostmi byly zcela nepřiměřené vzhledem k cenám jiných prodejů zohledněných v rámci výpočtu rozpětí újmy. Tribunál proto v bodě 112 napadeného rozsudku konstatoval, že se Rada nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že nezodpovězením dotazníku společnostmi propojenými s výrobci Unie nebylo zkresleno zjištění újmy ani výpočet rozpětí újmy a že tento orgán neporušil čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení.

148 V rámci první části tohoto důvodu společnosti Niko Tube a NTRP v podstatě tvrdí, že Tribunál správně neposoudil důvod vznesený v prvním stupni řízení, vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 základního nařízení tím, že uvedené porušení podřídil dodržení článku 18 odst. 3 tohoto nařízení. Navíc čl. 3 odst. 2 uvedeného nařízení podle těchto společností vyžaduje, aby bylo zjištění újmy založeno na skutečných důkazech. Kdyby přitom podle společností Niko Tube a NTRP Tribunál použil vhodné kritérium a posoudil dosah chybějících údajů z důvodu nespolupráce části výrobního odvětví Unie v projednávaném případě, byl by konstatoval, že zjištění majetkové újmy nebylo podloženo skutečnými důkazy. Podle těchto účastnic řízení umožňují mít další indicie za to, že obecná míra nespolupráce se blíží 20 %.

149 Z bodu 89 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál v odpovědi na argumenty předložené v tomto ohledu v prvním stupni řízení společnostmi Niko Tube a NTRP posuzoval otázku, zda skutečnost, že společnosti propojené s výrobci Společenství, kteří byli zahrnuti do vzorku, neposkytly odpověď na dotazník, znamená ze strany těchto výrobců nedostatečnou spolupráci, která zkreslila analýzu újmy, v rozporu s čl. 3 odst. 2, 3 a 5 až 7 základního nařízení.

150 Tribunál v bodě 90 napadeného rozsudku správně poznamenal, že z čl. 18 odst. 3 základního nařízení vyplývá, že k informacím předloženým jinou formou nebo v rámci jiného dokumentu než v odpovědi na dotazník Komise musí být přihlédnuto, jestliže jsou splněny podmínky uvedené v tomto článku. V bodě 91 napadeného rozsudku tedy Tribunál rozhodl, že pokud jeden z účastníků řízení neodpověděl na dotazník, avšak informace poskytl v rámci jiného dokumentu, nelze mu vytýkat nedostatečnou spolupráci, pokud zaprvé případné nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou zadruhé informace předloženy včas, pokud je zatřetí možno je ověřit a pokud začtvrté účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.

151 Vzhledem k těmto konstatováním Tribunál v bodě 92 napadeného rozsudku právem rozhodl, že výrobce Unie vybraný do vzorku nebude považován za nespolupracujícího, jestliže mezery v předložení údajů, vyplývající z nezodpovězení dotazníku Komise společností propojenou s tímto výrobcem, nemají významný dopad na průběh šetření.

152 Z toho vyplývá, že Tribunál neporušil čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jak tvrdily společnosti Niko Tube a NTRP v rámci první části tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku a to především v rozsahu, v němž rozhodl na základě čl. 18 odst. 3 základního nařízení, že údaje týkající se tohoto výrobce nesmí být automaticky vyloučeny z údajů zohledňovaných pro účely výpočtu újmy, která vznikla výrobnímu odvětví Unie. První část tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být proto zamítnuta.

153 Před přezkumem ostatních částí tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku je nutno uvést, že Tribunál v bodě 111 napadeného rozsudku, pokud jde o rozpětí újmy, rozhodl, že „podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení, který stanoví pravidlo nižšího cla, se rozpětí újmy použije pro určení sazby antidumpingového cla pouze v případě, kdy je dumpingové rozpětí vyšší než rozpětí újmy. V projednávané věci sazba antidumpingového cla uloženého [společnostem Niko Tube a NTRP] vycházela z [jejich] dumpingového rozpětí, tedy 25,7 %, a nikoli z rozpětí újmy ve výši 57 %“.

154 Tribunál dále uvedl, že „za předpokladu, že rozpětí újmy vycházelo z převodních cen používaných výrobci Společenství vůči VMOG Spojené království, Productos Tubulares a společnostem propojeným se společností Dalmine, představují prodeje těmto společnostem nanejvýš 10 % celkových prodejů výrobního odvětví Společenství. Aby rozpětí újmy dosáhlo úrovně nižší, než je úroveň dumpingového rozpětí, bylo by tedy třeba, jak uvádí Rada, aby prodejní ceny používané těmito propojenými společnostmi byly zcela nepřiměřené vzhledem k cenám jiných prodejů zohledněných v rámci výpočtu rozpětí újmy.“

155 Tato konstatování Tribunálu jsou opodstatněná, a jak uvedl generální advokát v bodě 256 svého stanoviska, společnosti Niko Tube a NTRP se ostatně nedovolávají žádného nesprávného právního posouzení, kterým by byly stiženy úvahy Tribunálu rozvinuté v bodě 111 napadeného rozsudku.

156 Jak přitom rovněž uvedl generální advokát v bodě 254 svého stanoviska, ostatní výtky směřující proti posouzením Tribunálu, jež se vztahují ke zjištění újmy, mohou být relevantní pouze tehdy, je-li tato analýza Tribunálu stižena protiprávností. V této souvislosti je třeba dodat, že Tribunál také v bodě 102 napadeného rozsudku rozhodl, že nákupy dotčeného výrobku společností Acecsa nepředstavují více než 1 % celkových prodejů výrobců Společenství, a v jeho bodech 98 a 103 uvedl, že číselné údaje o prodejích a výrobě společnosti VMOG Německo a objem prodejů společnosti Almea již byly zohledněny v informacích poskytnutých společnostmi V & M Německo a Tubos Reunidos SA.

157 Druhá až šestá část tohoto důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku se tak týkají toho, že Tribunál odmítl žalobní důvody vznesené společnostmi Niko Tube a NTRP v prvním stupni, které se vztahovaly výlučně ke zpracování údajů ohledně propojených společností, na které Tribunál výslovně odkázal v bodě 111 napadeného rozsudku, nebo některé ze tří propojených společností uvedených v předchozím bodě tohoto rozsudku. Jsou to přitom právě tyto společnosti, z nichž každá je propojená s jiným evropským výrobcem, které jsou uvedeny v bodech 93 a 94 napadeného rozsudku jako ty společnosti, které neodpověděly na dotazník Komise přinejmenším včas.

158 Je tedy nutno konstatovat, že i kdyby důvody vznesené společnostmi Niko Tube a NTRP v rámci druhé až šesté části tohoto důvodu vedlejšího kasačního prostředku byly prohlášeny za opodstatněné, vedlo by toto rozhodnutí k protiprávnosti výroku napadeného rozsudku, a tedy ke zrušení uvedeného rozsudku pouze za předpokladu, že by zpochybňovalo odůvodnění Tribunálu v bodech 98, 102, 103 a 111 uvedeného rozsudku, týkající se okolnosti, že transakce, jejichž předmětem je dotčený výrobek a které jsou uskutečněny dotčenými propojenými společnostmi, byly pouze marginálního charakteru, nebo byly zahrnuty do údajů předložených Komisi mateřskými společnostmi těchto propojených společností, přičemž nelze zpochybnit ani není zpochybněno, že tato okolnost neměla rozhodující vliv na výpočet sazby antidumpingového cla. Z toho vyplývá, že druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku, za předpokladu, že by byl opodstatněný, byť jen v jedné ze své druhé až šesté části, nemůže vést v žádném případě ke zrušení napadeného rozsudku, takže tento důvod je irelevantní. Musí být tedy ve své druhé až šesté části zamítnut.

159 Ve své sedmé části tohoto důvodu vytýkají společnosti Niko Tube a NTRP Tribunálu nedostatečné odůvodnění a nesprávné posouzení v rozsahu, v němž Tribunál na podporu svého rozhodnutí použil určité důkazy, zatímco jiné nikoli, aniž svůj výběr vysvětlil. Podle těchto společností Tribunál rovněž zkreslil jejich důkazy, které předložily na podporu svého stanoviska.

160 V této souvislosti je třeba připomenout, že Soudnímu dvoru, který rozhoduje o kasačním opravném prostředku, nepřísluší nahrazovat posouzení důkazů provedené Tribunálem vlastním posouzením. V tomto kontextu nepřísluší Soudnímu dvoru kritizovat výběr provedený Tribunálem v rámci tohoto přezkumu, především když se rozhodne, že bude vycházet z některých důkazů, které mu byly předloženy k posouzení, zatímco jiné odmítne, ledaže by konstatoval, že zkreslil uvedené důkazy tím, že porušil důvěru v jejich obsah. Tak tomu není v případě, kdy v rámci této části uvedeného důvodu společnosti Niko Tube a NTRP vytýkají Tribunálu pouze to, že provedl svévolnou volbu mezi údajně kontradiktorními důkazy, avšak netvrdí, že dotčená konstatování odporují důkazům, o které se Tribunál ve svém rozhodnutí opíral.

161 Co se týče tvrzení o nedostatečném odůvodnění, Soudnímu dvoru nepřísluší, aby od Tribunálu požadoval odůvodnění každého svého výběru, pokud na podporu svého rozhodnutí použije určitý důkaz, zatímco jiný nikoli. Kdyby bylo rozhodnuto jinak, znamenalo by to, že by Soudní dvůr opět nahrazoval posouzení těchto důkazů provedené Tribunálem vlastním posouzením, k čemuž nemá pravomoc. Z předchozích úvah vyplývá, že druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku musí být ve své sedmé části zamítnut.

162 V rámci osmé části tohoto důvodu společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že se Tribunál nezabýval dodatečným důvodem, který vznesly před tímto soudem a který vychází z porušení práva na obhajobu. Z bodů 55 a 56 repliky společností Niko Tube a NTRP předložené v prvním stupni řízení nicméně vyplývá, že se argument vznesený před Tribunálem týkal použití čl. 19 odst. 3 základního nařízení, a nikoli porušení práva na obhajobu.

163 Ve své deváté části tohoto důvodu přitom společnosti Niko Tube a NTRP vznesly další výtky týkající se přímo údajného porušení čl. 19 odst. 3 tohoto nařízení, tedy v první řadě toho, že Tribunál vycházel ze závěrů, které byly chybné, neboť byly založeny na opožděném odůvodnění a opožděných důkazech, zadruhé, že neposoudil, zda nedůvěrné výtahy odpovědí na dotazník několika společností byly dostatečné, a zatřetí, že chybně vyložil uvedený čl. 19 odst. 3 v rozsahu, v němž Tribunál nezohlednil existenci úmyslného odmítnutí poskytnutí nedůvěrných informací a v němž společnosti Niko Tube a NTRP mohly ve správním řízení dosáhnout lepšího výsledku, kdyby dotyčné důvěrné informace obdržely.

164 Článek 19 odst. 1 základního nařízení stanoví, že se všemi informacemi důvěrné povahy nebo důvěrně poskytnutými stranami šetření zacházejí orgány jako s důvěrnými informacemi, jsou-li k tomu udány oprávněné důvody. Ve druhém odstavci tohoto ustanovení je především uvedeno, že účastníci řízení, kteří sdělili důvěrné informace, se vyzvou, aby předložili výtah, který nemá důvěrnou povahu. Podle třetího odstavce tohoto článku platí, že pokud se má za to, že požadavek na důvěrný způsob zacházení není odůvodněný a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani schválit její poskytnutí v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná.

165 V projednávaném případě Tribunál v bodě 130 napadeného rozsudku rozhodl, že znění čl. 19 odst. 3 základního nařízení stanoví pro Komisi pouze možnost nepřihlížet k důvěrné informaci, ohledně níž není k dispozici žádný nedůvěrný výtah. V bodě 131 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že účastníci antidumpingového řízení se mohou dovolávat použití informací Komisí, ohledně nichž nebyl poskytnut žádný nedůvěrný výtah, jako důvodu zrušení antidumpingového opatření pouze v případě, že mohou prokázat, že použitím těchto informací bylo porušeno jejich právo na obhajobu.

166 V bodech 132 až 135 napadeného rozsudku Tribunál z těchto úvah vyvodil, že by zpřístupnění nedůvěrných verzí odpovědi společnosti VMOG Spojené království na dotazník, odpovědi společnosti Productos Tubulares na dotazník k přípravě výběru vzorku a elektronické zprávy ze dne 24. května 2006 společnostem Niko Tube a NTRP tudíž v žádném případě nevedla k jinému výsledku správního řízení vzhledem k tomu, že tyto informace neměly vliv na zjištění újmy.

167 Nejprve je třeba uvést, že v rozsahu, v němž společnosti Niko Tube a NTRP odkazují na údajnou opožděnost odůvodnění a důkazů, z nichž Tribunál vycházel v bodě 135 napadeného rozsudku, když odkazoval na jeho body 101, 107 a 108, omezují se pouze na připomenutí toho, že konstatování učiněná v uvedených bodech zpochybnily v jiných částech svého kasačního opravného prostředku, aniž vznesly v tomto kontextu samostatnou výtku.

168 Společnosti Niko Tube a NTRP Tribunálu zaprvé vytýkají, že v seznamu dokumentů uvedených v bodě 132 napadeného rozsudku, u kterých Tribunál konstatoval, že byly vypracovány výtahy, které nemají důvěrnou povahu, neověřil, zda jim tyto výtahy umožnily dostatečně se seznámit s podstatným obsahem dotčeného dokumentu či dokumentů.

169 Jak však Komise tvrdila ve své kasační odpovědi na vedlejší kasační opravný prostředek, tato argumentace se nemůže vztahovat k důvodu předloženému v řízení v prvním stupni, který se týkal pouze nepřípustnosti uvedených dokumentů jako důkazů z toho důvodu, že tyto dokumenty obsahovaly důvěrné informace, z nichž nebyl zpracován žádný nedůvěrný výtah. Tribunálu tedy poté, co konstatoval, že podle čl. 19 odst. 2 základního nařízení byly zpracovány nedůvěrné výtahy, nepřísluselo přezkoumat obsah každého z uvedených dokumentů. Z toho vyplývá, že tento argument nemůže v rámci tohoto kasačního opravného prostředku obstát.

170 Zadruhé společnosti Niko Tube a NTRP v podstatě tvrdí, že Tribunál nepřezkoumal skutečnou výtku vycházející z porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení, ale omezil se na posouzení, zda použití důvěrných údajů Komisí, uvedených v bodě 133 napadeného rozsudku, aniž u těchto údajů existovaly nedůvěrné verze, představovalo porušení jejich práv na obhajobu.

171 V této souvislosti je nutno připomenout, že čl. 19 odst. 3 základního nařízení upravuje vztahy mezi účastníkem řízení, který poskytne důvěrnou informaci, aniž je ochoten schválit její zpřístupnění, a to ani v souhrnné formě, a orgánem provádějícím antidumpingové šetření, který může rozhodnout, že není třeba k této informaci přihlížet, není-li z věrohodných zdrojů prokázáno, že je tato informace správná. Rozhodl-li přitom orgán provádějící šetření, že dotčenou informaci lze použít, což mu umožňuje základní nařízení, otázkou –pokud jde o ostatní účastníky řízení, kteří se účastní šetření –zůstává právě to, zda takové použití může představovat zásah do jejich práv na obhajobu.

172 Je sice pravda, jak uvedl generální advokát v bodě 293 svého stanoviska, že Tribunál formálně nepřekvalifikoval důvod uplatněný společnostmi Niko Tube a NTRP v řízení v prvním stupni, vycházející z porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení tak, aby ve skutečnosti vycházel z porušení práva na obhajobu, avšak tyto společnosti nemohou Tribunálu vytýkat, že tak neučinil. Tribunál tím, že v bodech 133 až 135 napadeného rozsudku ověřoval, zda použití důvěrných údajů uvedených v bodě 133 napadeného rozsudku Komisí, aniž u těchto údajů existují nedůvěrné verze, způsobilo porušení práva na obhajobu, uvedený důvod směřující ke zrušení vyložil tak, aby mu přiznal užitečný smysl, což také učinit měl.

173 Zatřetí společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že Tribunál nemohl dospět k závěru, jak to podle těchto účastnic řízení učinil v bodě 135 napadeného rozsudku, že zpřístupnění nedůvěrných verzí odpovědi společnosti VMOG Spojené království na dotazník, odpovědi společnosti Productos Tubulares na dotazník k přípravě výběru vzorku a elektronické zprávy společnosti Dalmine ze dne 24. května 2006, týkající se společnosti Tenaris West Africa, těmto společnostem nemohlo v žádném případě vést k jinému výsledku správního řízení.

174 V tomto ohledu je třeba připomenout, že poté, co Tribunál v bodě 133 napadeného rozsudku označil výše uvedené dokumenty, které nebyly předmětem nedůvěrného výtahu, v bodě 134 napadeného rozsudku upřesnil, že v souladu s judikaturou Soudního dvora může mít porušení práva na přístup k vyšetřovacímu spisu za následek neplatnost sporného nařízení pouze v případě, že by zpřístupnění dotčených dokumentů mohlo, byť v omezené míře, vést k jinému výsledku správního řízení, pakliže by se o ně dotyčný podnik mohl v průběhu uvedeného řízení opřít. Toto konstatování není stiženo nesprávným právním posouzením.

175 Tribunál, který v projednávané věci použil popsaný přezkum, rozhodl v bodě 135 napadeného rozsudku, že „v projednávané věci [společnosti Niko Tube a NTRP] tvrdí, že tyto dokumenty potřebovaly k prokázání toho, že nezodpovězením dotazníku ze strany VMOG Spojené království, [Productos Tubulares] a Tenaris West Africa byla zkreslena analýza újmy. Avšak v bodech 101, 107 a 108 výše bylo konstatováno, že se Rada nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že nezodpovězení nebo nezohlednění dotazníků Productos Tubulares, VMOG Spojené království a Tenaris West Africa nemělo vliv na zjištění újmy. Zpřístupnění nedůvěrných verzí odpovědi na dotazník VMOG Spojené království, odpovědi Productos Tubulares na dotazník k přípravě výběru vzorku a elektronické zprávy ze dne 24. května 2006 [společnostem Niko Tube a NTRP] by tudíž v žádném případě nemohlo vést k jinému výsledku správního řízení“.

176 Proti tomuto závěru společnosti Niko Tube a NTRP ve svém vedlejším kasačním opravném prostředku pouze tvrdí, i když je nesporné, že se mohly seznámit se spornými dokumenty během řízení před Tribunálem, že je velmi pravděpodobné, že v případě sdělení relevantních informací včas mohly předložit argumenty a důkazy, které byly způsobilé změnit výsledek a pouze kdyby tyto informace měly k dispozici, mohly by se rozhodnout, zda se v tomto ohledu vyjádří, či nikoli. Tato tvrzení nesplňují požadavek prokázání nesprávného právního posouzení, jehož se měl Tribunál při svém uvažování

dopustit. Neobsahují ani sebemenší indicii o tom, že Tribunál zkreslil důkazy, takže předání sporných dokumentů společnostem Niko Tube a NTRP během správního řízení by mohlo vést k jinému výsledku tohoto řízení, než ke kterému dospělo.

177 Začtvrté je třeba odmítnout argument, podle něhož Tribunál v bodech 132 a 135 napadeného rozsudku porušil práva společností Niko Tube a NTRP na obhajobu. Uvedený bod 132 totiž pouze uvádí důvěrné dokumenty, u kterých byla vypracována nedůvěrná verze, a dokumenty, které předmětem takové verze nebyly. Dále pak, jak společnosti Niko Tube a NTRP uznaly v bodech 194 a 209 svého vedlejšího kasačního opravného prostředku, mohly předložit vyjádření k dokumentům uvedeným v bodě 135 napadeného rozsudku v průběhu řízení před Tribunálem.

178 Ze všech těchto důvodů je třeba zamítnout devátou část druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku, a zamítnout tedy tento důvod v plném rozsahu.

Ke třetímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

179 Co se týče částečného zamítnutí čtvrtého důvodu, který předložily na podporu své žaloby podané v prvním stupni, společnosti Niko Tube a NTRP tvrdí, že Tribunál neprávem rozhodl, že společnost Sepco jednala jako obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize. Skutečnost, že propojení, pokud jde o kapitálovou účast, nebyla totožná mezi společnostmi Sepco a Niko Tube na jedné straně a společnostmi Sepco a NTRP na straně druhé, z právního hlediska neznamená, že společnost Sepco vykonávala ve svých vztazích se společností Niko Tube funkce obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Pouhá existence vztahu koupě-prodej mezi vývozcem a jeho propojenou distribuční společností nestačí podle názoru společností Niko Tube a NTRP k tomu, aby marže této distribuční společnosti byla považována za provizi ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Rozhodným kritériem je podle těchto společností kritérium podobnosti funkcí distribuční společnosti s funkcemi komisionáře. V každém případě jsou závěry Tribunálu ohledně společnosti Niko Tube chybné, jelikož vycházejí ze skutečností a argumentů, které byly předloženy po ukončení správního řízení.

180 Rada a Komise se domnívají, že tento třetí důvod je nepřípustný. Podle těchto orgánů nepředložily společnosti Niko Tube a NTRP důkaz o jejich kontrole nad údajnou distribuční společností, která je předpokladem pro učinění závěru ohledně existence jediné hospodářské entity. Tribunál proto právem čtvrtý žalobní důvod zamítl.

Závěry Soudního dvora

181 Společnosti Niko Tube a NTRP napadají hlavně odůvodnění obsažené v bodech 187 až 189 napadeného rozsudku, na jehož základě Tribunál v bodě 190 uvedeného rozsudku zamítl část čtvrtého žalobního důvodu společnosti Niko Tube, vycházející z existence zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

182 Je třeba připomenout, že v bodě 190 napadeného rozsudku Tribunál vyhověl této části čtvrtého žalobního důvodu v rozsahu, v němž Rada provedla úpravu vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností NTRP. Tatáž část byla ve zbývající části zamítnuta, tedy v rozsahu, v němž se týká úpravy vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností Niko Tube.

183 V této souvislosti je třeba uvést, že společnosti Niko Tube a NTRP chybně vykládají napadený rozsudek, když tvrdí, že Tribunál rozhodl, že kontrola může existovat pouze tehdy, mají-li společnosti Sepco a Niko Tube tytéž „konečné příjemce“. Je totiž třeba konstatovat, že v bodech 188 a 189 napadeného rozsudku Tribunál pouze ověřoval, zda –jak tvrdily společnosti Niko Tube a NTRP –byla společnost Sepco kontrolována společností Niko Tube nebo zda byly obě kontrolovány společně, když přezkoumal kapitálovou strukturu těchto společností. Tribunál nerozhodl, že kontrola může existovat pouze tehdy, pokud obě dotčené společnosti mají tytéž „konečné příjemce“, a tento argument je tedy třeba odmítnout.

184 Společnosti Niko Tube a NTRP vykládají také chybně bod 187 napadeného rozsudku, když tvrdí, že Tribunál konstatoval, že pouhá existence vztahu koupě-prodej mezi vývozcem a jeho propojenou společností stačí k tomu, aby ziskové rozpětí posledně uvedené společnosti bylo považováno za provizi. Část uvedeného bodu napadeného rozsudku totiž stanoví, že takový vztah není relevantní k prokázání toho, že společnost Sepco vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Uvedená část se navíc vztahuje nikoli k transakcím uskutečňovaným společností Sepco pro společnost Niko Tube, ale k transakcím této společnosti pro společnost NTRP.

185 Důvody zamítnutí tvrzení společností Niko Tube a NTRP vycházejí ve skutečnosti nikoli z existence či neexistence vztahu koupě-prodej mezi výrobcem a propojenou společností, ale z neexistence indicií, které by prokazovaly kontrolu společnosti Niko Tube nad společností Sepco nebo společnou kontrolu obou těchto společností. V tomto ohledu společnosti Niko Tube a NTRP nijak neupřesnily, které skutečnosti obsažené ve spise Tribunál zkreslil nebo opomněl zohlednit a které mohly vyvrátit jeho posouzení uvedené v bodech 188 a 189 napadeného rozsudku, podle něhož skutečnost, že společnosti Niko Tube a NTRP měly tři společné akcionáře, mezi něž patřila i mateřská společnost NTRP, v podstatě neumožňovala prokázat, že společnost Sepco byla kontrolována společností Niko Tube nebo že obě tyto společnosti byly společně kontrolovány, ale umožňovala pouze prokázat nepřímý vztah mezi těmito dvěma posledně uvedenými společnostmi.

186 Pouhá skutečnost, že Tribunál neodpověděl na argument, podle kterého byli zástupci společnosti Sepco přítomni při inspekci v prostorách společnosti Niko Tube během šetření –což je okolnost, která sama o sobě nic neprokazuje –tuto analýzu nezpochybňuje.

187 Konečně pak společnosti Niko Tube a NTRP neuvádějí, ze kterých nových skutečností měl Tribunál údajně vycházet pro to, aby částečně zamítl jejich důvod předložený v prvním stupni řízení.

188 Na základě výše uvedeného musí být třetí důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku vycházející z nesprávných právních posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, pokud jde o transakce uskutečněné společností Sepco a týkající se dutých profilů vyráběných společností Niko Tube, zamítnut.

K nákladům řízení

189 Článek 122 první pododstavec jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 69 odst. 2 tohoto nařízení, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho článku 118, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 69 odst. 3 první pododstavec tohoto nařízení nicméně stanoví, že Soudní dvůr může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody. Vzhledem k tomu, že každá z účastnic řízení měla ve věci částečně úspěch i neúspěch, je důvodné rozhodnout, že každá z nich ponese vlastní náklady tohoto řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

1) Hlavní kasační opravný prostředek Rady Evropské unie se zamítá.

2) Hlavní kasační opravný prostředek Komise Evropských společenství se zamítá.

3) Vedlejší kasační opravný prostředek společností Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nižnědněprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) se zamítá.

4) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady.

Podpisy.